

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Stéphane SÉJOURNÉ****Verkställande vice ordförande med ansvar för välstånd och industriell
strategi****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

Jag tillhör en generation som ser EU som både något naturligt och en daglig kamp.

Något naturligt, eftersom jag inledde min politiska verksamhet som kampanjarbetare i den franska folkomröstningen 2004 om EU:s konstitution. Det första val jag ställde upp som kandidat i var valet till Europaparlamentet 2019. Som ledamot och gruppleddare i Europaparlamentet och som EU- och utrikesminister har jag bidragit till några av EU:s största landvinningar de senaste åren: den gröna given, våra gemensamma inköp av vaccin, återhämtningsplanen NextGenerationEU, regleringen av de digitala marknaderna och naturligtvis stödet till Ukraina.

En daglig kamp, eftersom jag har ställts inför tvivlen på EU-projektet, särskilt i efterdyningarna av brexit, de starka ansträngningarna för att vräka EU:s själva grundvalar över ända och undergräva vår enighet, liksom förtroendekrisen för våra EU-institutioner. EU är på det viset ett mirakel varje dag, men ett skört mirakel som bygger på förnyat förtroende från alla medborgare. Som europeisk ämbetsinnehavare, och i än högre grad som kommissionsledamot, är det min skyldighet att fatta alla beslut med detta i åtanke. Att tjäna det europeiska allmänintresset innebär att bygga upp och genomföra en politik som både kan förbättra människornas vardag och möta de enorma utmaningar som vår världsdel står inför.

Med tanke på det svåra decenniet framför oss manar det europeiska allmänintresset oss att agera kraftfullt, med särskilt en prioritering framför ögonen: en tydlig ren industristrategi med en starkare inre marknad för att bidra till att undvika EU:s förutspådda nedgång och de fasansfulla sociala och politiska konsekvenserna av det. Våra samhällen och hårt arbetande människor vill ha högkvalificerade, bra och välbetalda jobb. Våra företag vill kunna investera, skapa och producera mer och bättre, på samma villkor som sina utomeuropeiska konkurrenter och utan att behöva ta på sig onödiga bördor. Dessa är uppenbara och legitima strävanden som EU måste vara lyhört för.

Jag har länge varit övertygad om en sak: att vi genom att återvinna det ekonomiska och industriella ledarskapet kan trygga individuellt välstånd och starka band inom samhället. Det är också nödvändigt att påskynda vår omställning till klimatneutralitet. Som rådgivare till Frankrikes näringsminister var jag en av arkitekterna bakom en av de största ekonomiska reformerna i den franska nutidshistorien. Som ledamot av Europaparlamentet och gruppleddare var jag ständigt drivande för en ny industristrategi, som överbryggar den meningslösa motsättningen mellan utfasning av fossila bränslen och tillväxt och i stället förenar båda prioriteringarna. Som föredragande med ansvar för immateriella rättigheter för artificiell intelligens förespråkade jag en unik europeisk modell som bygger

på etik och innovation. Som EU- och utrikesminister högprioriterade jag de tidigare förbisedda ekonomiska partnerskapen med demokratiska nationer i Östafrika och Latinamerika.

Denna inställning kan också fungera som en prioritering i den här kommissionen: att nå jämställdhet i ekonomin och därmed integrera jämställdhetsperspektivet i industripolitiken. I denna nya kommission blir min första uppgift, om jag får ert godkännande, att se till att alla företag genomför direktivet om kvinnor i styrelser. Som kommissionär ser jag också fram emot att stödja den nominerade verkställande vice ordföranden Roxana Minzatus arbete med en strategisk plan för utbildning i naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, något som också borde leda till att fler kvinnor och flickor väljer en utbildning eller en karriär på det området. Jämställdhet är ett mål för vilket politisk vilja är avgörande, och på det området har jag dokumenterade resultat i form av rekordmånga utnämningar av kvinnor vid det franska utrikesministeriet och det första ministerkansliet någonsin med en majoritet av kvinnor i den franska diplomatins historia. Om jag bekräftas åtar jag mig att fortsätta att förespråka denna hållning inifrån kommissionen. Som 39 år gammal nominerad verkställande vice ordförande kan ni också lita på att jag skapar möjligheter för den unga generationen i allt jag gör. För att ge unga européer chansen att forma beslut i EU ser jag fram emot att anordna de årliga ungdomsdialogerna, med den första dialogen under mina första 100 dagar i ämbetet.

Hela livet har jag arbetat oförtröttligt för allmänintresset. Som ledare i Europaparlamentet skyggade jag aldrig från att axla mitt ansvar. För den här rollen är både konsekvens och oberoende av avgörande betydelse. I parlamentet tvekade jag aldrig att försvara en annorlunda hållning än mitt parti och mitt hemland när jag visste att det låg i det europeiska allmänintresset. Detta gällde särskilt EU-direktivet om våld mot kvinnor. Ni kan också vara förvissade om att jag alltid har följt, följer och kommer att följa etiska normer på högsta tänkbara nivå, med full respekt för EU-fördragen och uppförandekoden.

Min karriär började med EU. Mitt första engagemang för väljarna var att tjäna vårt EU. Bland mina regeringsuppgifter ingick att verka för enighet inom EU. Om ni godtar min nominering till Europeiska kommissionen kommer jag att stå fast inte bara vid min ed att värna EU:s enighet och dess grundläggande principer utan också vid mina livslånga åtaganden.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Jag tjänstgjorde i Europaparlamentet och den respekt som jag hyser för denna församling och dess ledamöter har aldrig vacklat. Jag åtar mig att upprätthålla denna särskilda förbindelse med Europaparlamentet, den europeiska demokratins själva kärna, byggt på ömsesidigt förtroende.

Vi vinner vår legitimitet från era röster. Även om vi nomineras av rådet och kommissionens ordförande kan vi inte tillträda utan Europaparlamentets godkännande. Detta är avgörande för att de politiska riktlinjer som ligger till grund för vår politik ska uppfylla de förväntningar som en majoritet av medborgarna har uttryckt i valet till Europaparlamentet.

Om ni bekräftar min utnämning gör jag följande åtaganden om arbetsmetoderna för mina avdelningar, mitt kansli och mig själv i kontakterna med Europaparlamentet:

– Jag åtar mig att se till att era betänkanden och resolutioner om frågor som rör mitt ansvarsområde följs upp ordentligt. Jag är och förblir, liksom kommissionens ordförande, en förespråkare för att ge parlamentet en starkare roll när det gäller att ta initiativ till och forma lagstiftningen. Jag är fast övertygad om att detta är en förutsättning för en sund, effektiv och tillförlitlig beslutsprocess i EU.

– Jag åtar mig att aktivt och regelbundet närvara vid utskottssammanträden, plenarsessioner och trepartsförhandlingar samt att besöka era politiska grupper om ni ber mig att göra det. I alla dessa sammanhang anser jag att kommissionen behöver företräddas på politisk nivå så ofta som möjligt.

– Jag åtar mig att bygga upp och upprätthålla en direkt kanal för kommunikation med ledamöterna i de berörda utskotten i alla skeden av beslutsprocessen. Mina avdelningar och medarbetare kommer också att vara tillgängliga under hela mandatperioden för ett dubbelriktat informationsflöde.

– Jag åtar mig att bjuda in föredragande, skuggföredragande och ledande ledamöter på särskilda områden till arbetsessioner för att ta upp legitima farhågor och lyssna på idéer som kommer direkt från det parlamentariska arbetet och valkretsarna.

– Jag åtar mig att dela information och relevanta dokument med parlamentet på samma villkor som rådet. Det är inte bara en fråga om respekt för bägge medlagstiftarna, utan också en skyldighet enligt vårt ramavtal.

Alla dessa åtaganden är en fråga om demokratisk redovisningsskyldighet. Vi är skyldiga att respektera och ta ansvar inför denna församling och de medborgare ni företräder. Endast tillsammans kan vi föra EU framåt.

I enlighet med de politiska riktlinjer som ordföranden lade fram, vilka fick stöd av en majoritet av denna församling, ser jag fram emot att verka för enhetligheten på det ansvarsområde som ordföranden har anförträtt mig och relevansen av våra prioriteringar vid utfrågningen. Jag ser också fram emot att lyssna på era förväntningar, idéer och farhågor.

Min uppdragsbeskrivning erbjuder ett unikt tillfälle att äntligen få en helt integrerad industristrategi, från mikro- till makroekonomi, från den inre marknaden till omvärlden, från branscher uppströms till nedströms, från offentliga till privata investeringar. Om jag bekräftas tänker jag sätta in alla dessa konkurrenskraftsinstrument för människornas välbefinnande, naturligtvis genom fullt kollegialt samarbete med de övriga kommissionsledamöterna och med er.

Om jag bekräftas åtar jag mig att regelbundet rapportera till denna församling om hur mitt uppdrag fortskrider. Redan från början anser jag att det är mycket viktigt att sätta upp tydliga mål och objektiva indikatorer som ni kan använda för att bedöma mina resultat och våra gemensamma insatser.

Frågor från utskottet för ekonomi och valutafrågor

Kapitalmarknadsunionen

3. Vilka är de viktigaste hindren och vilka prioriteringar skulle du ställa upp för utvecklingen av kapitalmarknadsunionen/spar- och investeringsmarknaden för att främja privat och offentlig finansiering för att investera i projekt med hög tillväxt och för att få kapitalmarknaden att investera i innovation? Hur kommer du att se till att insatserna för att stärka konkurrenskraften för EU:s finanssektor inte kommer att undergräva den finansiella stabiliteten eller leda till överdrivet risktagande? Hur ser du på värdepapperiseringens roll inom ramen för denna agenda?

Den tillträdande kommissionen vill vara en investeringskommission, och den tillträdande ordföranden Ursula von der Leyen tillkännagav i sina politiska riktlinjer att hon tänker utveckla en ”spar- och investeringsunion”, som ska bidra till att fylla investeringsgapen. För att främja privat och offentlig finansiering för att modernisera vår ekonomi och industri krävs välfungerande och utvecklade finansmarknader, vid behov i kombination med och samordnade med riktade offentliga riskabsorberingsåtgärder.

För det första måste hushållens finanser stå i centrum för spar- och investeringsunionen. Hushållen sparar mycket men har sin förmögenhet främst i bankkonton och bostäder, där de inte bidrar så mycket som de skulle kunna till produktiva investeringar. De tvekar ofta att ge sig ut på kapitalmarknaderna på grund av en rad sammanhängande faktorer: höga avgifter och kostnader för rådgivning, låg konkurrens i distributionen av finansiella produkter på grund av splittrade marknader, låg finanskompetens och lågt förtroende för finansförmedlare.

Om jag bekräftas som verkställande vice ordförande kommer jag att samarbeta med kommissionären med ansvar för finansiella tjänster och spar- och investeringsunionen och andra kommissionärer för att hitta sätt att uppmuntra allmänheten att sätta mer av sina besparingar i arbete. Vi måste utveckla nya spar- och investeringsprodukter på EU-nivå för att slussa investeringar vidare till realekonomin. Det vore bra för europeiska företag och skulle förse dem med det kapital de behöver för att konkurrera, vara innovativa och ta till sig den gröna, digitala och sociala omställningen. Det vore också bra för allmänheten i EU och skulle ge dem möjlighet att bidra till finansieringen av den europeiska ekonomin, förutsatt att får ett bra skydd och skälig avkastning på sina investeringar.

För det andra har europeiska innovativa företag inte tillgång till tillräckligt med riskkapital för att växa och expandera inom EU. Detta är ett av de allvarligaste problemen för EU:s konkurrenskraft. Att förbättra tillgången till riskkapital är därför ett viktigt mål. Om jag godkänns tänker jag i samarbete med kommissionären med ansvar för finansiella tjänster och spar- och investeringsunionen och andra kommissionärer undersöka olika sätt att attrahera fler institutionella investerare, bättre utnyttja offentliga finansieringsinstrument, öka medvetenheten och underlätta utbyte av bästa praxis, se över skatteregler och andra regler för att undanröja befintliga hinder och bygga vidare på framgångsrika nationella system. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt de återstående hindren för expansion av investeringsfonder som kan tillgodose de innovativa företagens finansieringsbehov.

För det tredje kan EU:s kapitalmarknader inte konkurrera på världsmarknaden och kan inte dra nytta av den inre marknadens storlek eftersom de är för uppsplittrade. Investerarna i EU har färre möjligheter att investera, och om de investerar är kostnaderna högre och avkastningen lägre än på andra håll. Utan utvidgade marknader kan EU inte heller tillgodose finansieringsbehoven för den gröna och den digitala omställningen. Det är viktigt att kartlägga och arbeta vidare med att få bort hinder som hindrar integration och fördjupad likviditet på de europeiska marknaderna, men också att se till att europeiska finansinstitut kan verka på lika villkor på världsmarknaden så att internationella normer tillämpas konsekvent i och utanför EU. Djupare finansmarknader skulle också stärka eurons internationella roll. Om jag godkänns avser jag att stödja insatserna för att ta itu med de kvarstående hindren för de europeiska kapitalmarknadsmarknadernas fulla potential i enlighet med handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen.

Slutligen kan skillnader i tillsynen över finansmarknadsaktörerna öka kostnaderna för att göra affärer mellan medlemsstaterna. Många av dessa skillnader kan också vara till nackdel för investerare som kanske inte åtnjuter samma skydd i alla medlemsstater. Ett förbättrat tillsynssystem på EU-nivå kan vara en viktig faktor för att frigöra den fulla potentialen i våra kapitalmarknader genom att minska ineffektivitet, förverkliga stordriftsfördelar och skapa förtroende för marknadernas funktion. Det skulle bidra till att minska regelbördan. Det finns olika sätt att förbättra tillsynen. Det krävs mer samråd och samarbete med alla berörda parter om hur tillsynen i EU kan förbättras, bland annat med beaktande av de olika sektorernas och ländernas särdrag.

Jag anser att värdepapperisering, när den är välstrukturerad, välreglerad och välövervakad, kan spela en positiv roll för ekonomin som ett sätt att attrahera nya investerare och som ett riskhanteringsverktyg som överför kreditrisker från bankerna till en bred uppsättning institutionella investerare i och utanför EU, som skulle tjäna på en större diversifiering av sina exponeringar. Detta kan låta bankerna förse realekonomin med mer finansiering. Värdepapperiseringsramen från 2019 med senare ändringar förbättrade transparensen och standardiseringen på värdepapperiseringsmarknaden, men marknaden i EU är fortfarande underutvecklad. Europeiska centralbankens styrelse sade i mars 2024 att det är viktigt att blåsa nytt liv i EU:s värdepapperiseringsmarknad och Europeiska rådet instämde i april 2024. Därför bör ett välfungerande värdepapperiseringssystem ingå i vår agenda. Om jag godkänns kommer min uppfattning om huruvida och i så fall hur det befintliga systemet bör uppdateras att bygga på ytterligare diskussioner med er och ett pågående riktat samråd med bland annat teknisk rådgivning från de europeiska tillsynsmyndigheterna. Här kommer vi alltid att sträva efter att garantera den finansiella stabiliteten.

EU behöver välfungerande och världsledande banker, försäkringsbolag, investeringsföretag och andra mellanhänder för att finansiera innovation, investera i den gröna, digitala och sociala omställningen och återställa EU:s konkurrenskraft. Samtidigt får vi inte glömma vikten av att bevara en sund och solid tillsyn. Finanskrisen 2007/2008 orsakades av för mycket släpphänthet, för svag tillsyn och för litet internationellt samarbete. Sedan dess har reglerings- och tillsynsreformerna stärkt det europeiska finansiella systemet, som nu kan förlita sig på välkapitaliserade finansinstitut som har visat sin resiliens under de senaste årens händelser. Vi bör bygga vidare på denna starka grund för att nu säkerställa den europeiska finansindustrins konkurrenskraft på längre sikt.

Som Ursula von der Leyen säger i sina politiska riktlinjer är det också nödvändigt att mobilisera och minska riskerna för privat kapital. Riskabsorberande verktyg som lån, garantier och kapitalinsatser bör göra det lättare för det privata kapitalet att stödja EU-företagens konkurrenskraft. För mer information hänvisar jag parlamentsledamöterna till mina svar på fråga 5.

Samordningsverktyget för konkurrenskraft

4. Vilka bör vara huvudpelarna i den nyligen föreslagna samordningsramen för konkurrenskraft? Hur samverkar ramen med den europeiska konkurrenskraftsfonden?

I Ursula von der Leyens politiska riktlinjer nämns en ny europeisk konkurrenskraftsfond som en del av vårt förslag till ny och förstärkt budget för nästa fleråriga budgetram. Som framgår av min uppdragsbeskrivning ska

samordningsverktyget för konkurrenskraft utvecklas tillsammans med den här konkurrenskraftsfonden för att bättre styra och samordna investeringspolitiken och därigenom skapa en multiplikatoreffekt. Detta bygger på Draghi-rapporten där man efterlyser en effektivare samordning av konkurrenspolitiken för att bättre anpassa EU:s och medlemsstaternas reform- och investeringsprioriteringar till varandra.

Syftet med samordningsverktyget för konkurrenskraft måste vara att stärka samstämmigheten mellan EU:s konkurrenskraftsmål och medlemsstaternas nationella politik. Vi måste jämka samman dem till en gemensam uppsättning strategiska prioriteringar så att de förstärker varandra. Detta skulle ge större säkerhet, förutsägbarhet och skala på den inre marknaden, minska fragmenteringen och bidra till att få fram de massiva investeringar som krävs för EU:s konkurrenskraftsagenda.

Vad gäller metoderna tänker jag, om jag godkänns, samarbeta med ekonomi- och produktivitetskommissionären för politisk samordning och så att planeringsterminen fortsätter att fokusera på EU:s konkurrenskraft genom att den ekonomiska politiken och näringspolitiken anpassas till varandra.

Vad Europeiska konkurrenskraftsfonden anbelangar hänvisar jag till mitt svar på fråga 16.

Investeringar

5. Hur ser du på InvestEU-programmets framtid? Hur ser du på ditt samarbete med EIB? Vad har du för planer för att frigöra privata investeringar för att stödja den europeiska ekonomin? Vilka andra verktyg skulle du vara benägen att mobilisera för att åtgärda det betydande finansieringsunderskottet?

Det behövs enorma investeringar för EU:s konkurrenskraft och säkerhet. Enligt Draghi-rapporten behövs uppskattningsvis 800 miljarder euro per år i ytterligare investeringar för att nå våra mål för den gröna och den digitala omställningen och för våra behov av försvarsutgifter. Därför betonas i Ursula von der Leyens politiska riktlinjer behovet av att maximera de offentliga investeringarna, öka hävstångseffekten och minska riskerna för det privata kapitalet. Riskabsorberande verktyg som lån, garantier och kapitalinsatser bör göra det lättare för det privata kapitalet att stödja EU-näringslivets konkurrenskraft.

InvestEU-programmet är det största riskdelningsinstrumentet för närvarande och det har varit framgångsrikt. Tre år efter starten har InvestEU mobiliserat över 200 miljarder euro i investeringar, varav omkring två tredjedelar förväntas komma från privata medel. Den här finansieringen bidrar till viktiga politiska prioriteringar som innovation och infrastruktur för att påskynda den gröna och den digitala omställningen samt stöd till små och medelstora företag och den sociala ekonomin.

Om jag godkänns kommer jag att arbeta för ett fortsatt och fullständigt genomförande av InvestEU-programmet under återstoden av programperioden, i samarbete med Europeiska investeringsbanken (EIB) och andra genomförandepartner. Det förutsätter att vi utnyttjar befintlig flexibilitet. Detta är särskilt viktigt för finansiella produkter med hög efterfrågan, i synnerhet stöd för hållbara och digitala små och medelstora företag, den sociala ekonomin samt ren teknik, digital teknik och bioteknik.

InvestEU:s styrka ligger även i dess öppna struktur, som har skapat ett EU-omfattande ekosystem av offentliga finansinstitut som med förenade krafter verkar för EU:s politiska mål. I egenskap av huvudpartner samverkar EIB med andra multilaterala banker, bland annat Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Nordiska investeringsbanken, Europarådets utvecklingsbank samt medlemsstaternas utvecklingsbanker.

Om jag godkänns avser jag dessutom att bygga vidare på de positiva erfarenheterna av InvestEU och bygga ut programmet för att skapa ännu fler synergier mellan offentlig och privat finansiering. EIB-gruppen, som består av EIB och EIF, har varit kommissionens partner sedan länge och har bidragit till att genomföra våra program både i och utanför EU. Jag tänker tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomi och produktivitet se till att gruppen fortsätter att spela en strategisk roll för att stödja investeringar i hela EU och därigenom bidra till ekonomisk tillväxt, innovation, konkurrenskraft, utfasning av fossila bränslen, digitalisering, rättvis omställning och sammanhållning. Vi vill också uppmuntra EIB att spela en ännu starkare roll genom att ta större risker i den finansierade verksamheten och hjälpa ekonomi- och produktivitetskommissionären att försöka stärka EIF:s roll för att öka finansieringen av snabbväxande företag med hög potential. Både EIB och EIF har goda förutsättningar att bidra till ett gynnsamt investeringsklimat och fungera som katalysator för offentlig och privat finansiering.

Vi måste också erkänna vikten av ett gynnsamt regelverk. Om jag godkänns tänker jag samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomi och produktivitet, genomförande och förenkling för att minska rapporteringsbördan för våra finansiella partner och företag.

Utformningen av nästa fleråriga budgetram och dess instrument ligger framför oss. I våra diskussioner behöver vi starta med vad vi vill finansiera innan vi funderar på hur vi bäst kan nå våra mål och maximera resultaten på fältet, bland annat med hjälp av lärdomarna från InvestEU. Förenklade mekanismer för att kombinera olika finansieringsverktyg och rådgivning för förberedelser och genomförande av projekt kan bidra till att påskynda och förbättra projekten. Det gör vår finansiering mer verkkningsfull.

Om jag godkänns som verkställande vice ordförande kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning så att de aspekterna beaktas vid utarbetandet av nästa förslag till flerårig budgetram och se till att budgetramen får ett mycket starkt konkurrenskraftsinslag.

Frågor från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

6. Hur kommer den rena industriella given att bygga vidare på och komplettera den gröna given? Vilka viktiga åtgärder tänker du föreslå inom ramen för den rena industriella given, rättsakten om den cirkulära ekonomin och paketet om den kemiska industrin, även mot bakgrund av Draghi-rapporten om EU:s konkurrenskraft? Hur kommer du att säkerställa konsekvens och synergier mellan initiativen? Hur kommer de att bidra till miljömålen, inbegripet nollföroreningsambitionen? Hur tänker du påskynda utfasningen av fossila bränslen i industrin och samtidigt investera, säkerställa EU:s globala konkurrenskraft och bevara arbetstillfällen av hög kvalitet samt minska onödigt administrativ börda? Vilka åtgärder kommer du att vidta för att se till att EU-lagstiftningen om omställningen till ren energi är anpassad till små och medelstora företag? Vilka åtgärder kommer du att lägga fram i rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin för att stödja europeiska spetsmarknader för utveckling, produktion och spridning av ren teknik inom industrin, och vilka ekonomiska resurser kommer du att mobilisera för att uppnå detta mål? Vilka specifika strategier planerar du att genomföra för att påskynda tillståndsförfarandena för kritiska projekt i syfte att möjliggöra snabba framsteg när det gäller klimatmålen, samtidigt som miljöskyddet på hög nivå tryggas? Vilka åtgärder kommer du att lägga fram för att hitta en balans mellan att minska beroendet av kritiska råvaror och stärka Europas konkurrenskraft och cirkularitet samt säkerställa iakttagandet av höga miljöstandarder? Hur kommer du att se till att den nya rättsakten om den cirkulära ekonomin kommer att innehålla tillräckliga konkreta incitament för att i tillräcklig utsträckning öka efterfrågan på sekundära råvaror på marknaden och för inrättandet av en inre marknad för avfall?

Den europeiska gröna given har gjort att EU är på väg att bli en klimatneutral och resurseffektiv ekonomi. Industriplanen i den gröna given innehåller åtgärder för att öka konkurrenskraften hos netto-nollindustrin i EU och påskynda omställningen. Given för ren industri ska fortsätta på den inslagna vägen och både fasa ut fossila bränslen och industrialisera den europeiska ekonomin med större resiliens och mer strategiskt oberoende.

Jag tänker tillsammans med den verkställande vice ordföranden med ansvar för ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning och andra kommissionärer arbeta för en rad initiativ som ska förbättra tillståndsgivning och infrastruktur, tillgång till energi och råvaror, tillgång till offentlig och privat finansiering samt tillgång till kompetens och teknik. Vi tänker påskynda utfasningen av fossila bränslen i industrin genom att förenkla administrativa rutiner, utveckla pionjärmarknader för hållbara och resilienta produkter, mobilisera privat finansiering för omställningen, utnyttja partnerskap, stärka den inre marknad och verka för lika spelregler för alla.

Given för ren industri ska bygga på det som uppnåtts under den senaste mandatperioden så att genomförandet blir både ändamålsenligt och resurseffektivt, utan att ytterligare bördor tillkommer. Given för ren industri ska gå vidare med att stärka de företagsekonomiska argumenten för utfasning av fossila bränslen och stödja industrin i dess insatser för innovation och expansion. För att göra detta bör den omfatta alla aspekter av den företagsekonomiska nyttan, bland annat marknader i och utanför EU, offentlig och privat finansiering, socialpolitik och industripolitik, finansiella instrument och lagstiftning. Inget av detta kan betraktas isolerat. För att frigöra omställningen på ett rättvist och effektivt sätt måste det råda enhetlighet och industripolitiken måste vara helt integrerad. Förutom övergripande åtgärder bör flera av de sektorer ni nämner behandlas särskilt.

För det första ska rättsakten om cirkulär ekonomi vara en viktig del av given för ren industri, och jag tänker samarbeta nära med kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi för att ge resultat med den. Målet är att övergå från en linjär till en livscykelinriktad hållning för produkter och material. Det ökar tillgången till och efterfrågan på returråvaror och skapar en inre marknad för

avfall, till exempel genom att harmonisera kriterierna för när avfall upphör att vara avfall. Priset på returråvaror är ofta högre än på nya råvaror, där de förstnämnda ofta lider av informationsasymmetri i värdekedjan och en begränsad inre marknad för återanvändning och återvinning. Rättsakten om cirkulär ekonomi ska därför skapa incitament för användning av returråvaror genom att åtgärda det här marknadsmisslyckandet.

Vi ser potential i tre byggstenar: praktiskt genomföra den heltäckande lagstiftning som antogs under den förra mandatperioden, utnyttja den inre marknaden för att till exempel göra det möjligt för tillverkare av returråvaror att sälja sina produkter i hela EU, stärka den cirkulära omställningens ekonomiska lönsamhet och främja cirkulära produkter och affärsmodeller. Vi har lyckats bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och utsläpp, och vi kan göra samma sak genom att bryta sambandet mellan tillväxt och resursanvändning. På så sätt ökar vi vår konkurrenskraft och våra ekonomiska prestanda samtidigt som vi minskar vårt miljöavtryck, vårt beroende av nya råvaror och vår inverkan på biologisk mångfald och föroreningar.

För det andra är och förblir förordningen om kritiska råvaror central. En starkt europeisk konkurrenskraft förutsätter säker och hållbar tillgång till råvaror. Här ingår att öka den europeiska utvinningen och förädlingen av råvaror i en världsdelen där vi har många tillgångar med höga miljönormer och de mest innovativa företagen och teknikerna. Det handlar också om att öka återvinningen av primärråvaror, så att vi kan minska våra importbehov och samtidigt minska vårt miljöavtryck. I rättsakten om den cirkulära ekonomin ska åtgärder på utbuds- och efterfrågesidan för sekundära råvaror ingå, till exempel effektivare strategier för utökat producentansvar, kriterier för när avfall slutar att vara avfall, halter av återvunnet material och hållbarhetskriterier för offentlig upphandling.

För det tredje avser jag att som ett viktigt inslag i given för ren industri samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt om rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin för att stödja europeiska pionjärmarknader för utveckling, produktion och spridning av ren teknik i industrin, och jag tänker påskynda planerings-, upphandlings- och tillståndsförfarandena, särskilt inom energiintensiva sektorer. Att hjälpa EU:s industri att fasa ut fossila bränslen genom en teknikneutral strategi tryggar också deras långsiktiga konkurrenskraft och bevarar arbetstillfällen av hög kvalitet.

Förutsägbarhet och snabbhet är avgörande för att underlätta investeringar i industriprojekt. Därför ska rättsakten om utfasning av fossila bränslen i industrin underlätta tillståndsgivning enligt samma upplägg som i förordningen om nettonollindustri och förordningen om kritiska råvaror. De låter strategiska projekt att dra nytta av förenklade tillståndsförfaranden och prioriterad status på nationell nivå utan att försvaga normerna för miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. För att utveckla den här nya ramen tänker jag bedriva ett nära samarbete med medlemsstaterna och stödja nationella och lokala förvaltningar med relevanta verktyg. Rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin bör också leda investeringarna dit där de behövs bäst.

De små och medelstora företagen spelar naturligtvis en avgörande roll för ekonomin och den hållbara omställningen. Jag avser att fortsätta genomförandet av stödpaketet för små och medelstora företag, däribland filtret för små och medelstora företag, för att hjälpa till att kartlägga förslag som är särskilt relevanta för små och medelstora företag tidigt i beslutsprocessen och vidta initiativspecifika riskreducerande åtgärder. Vi kommer också att tillämpa en ny kontroll för små och medelstora företag, vilket beskrivs närmare i mitt svar på fråga 11.

Det finns många andra initiativ i given för ren industri, till exempel handlingsplanen för överkomliga energipriser. Viktigast av allt är att given för ren industri bör skapa de rätta förutsättningarna för att inte bara hjälpa europeiska företag att bli mer konkurrenskraftiga på världsmarknaden utan också för att allmänheten ska kunna dra större nytta av omställningen på lokal nivå.

Om jag godkänns kommer jag att samarbeta med er om dessa initiativ. De berörda parterna och de nationella myndigheterna kommer också att rådfrågas som sig bör. Jag kan också försäkra er om att jag kommer att fortsätta att följa den övergripande principen om en geografiskt och socialt rättvis omställning under hela mandatperioden.

7. Hur kommer du att se till att gränsjusteringsmekanismen för koldioxid (CBAM) genomförs effektivt, fullt ut och i rätt tid, samtidigt som onödigt byråkrati och dubbelt skydd undviks? Vilka åtgärder kommer du att föreslå för att täppa till potentiella kryphål uppströms och nedströms och för att utvidga CBAM:s tillämpningsområde i enlighet med förordningen, samtidigt som man undviker koldioxidläckage längs värdekedjan och tar hänsyn till situationen i de minst utvecklade länderna?

Gränsjusteringsmekanismen för koldioxid (CBAM) är ett mycket viktigt klimatpolitiskt instrument. Om jag får ert förtroende som verkställande vice ordförande avser jag att samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt för att genomföra mekanismen fullständigt och utan förseningar, samtidigt

som vi ägnar särskild uppmärksamhet åt att minimera riskerna för kringgående och den administrativa bördan, särskilt för de små och medelstora företagen.

Mekanismen får ekonomiska konsekvenser från och med den 1 januari 2026. Under den övergångsfas som inleddes i oktober 2023 och fortfarande pågår har kommissionen tillhandahållit stöd och vägledning till importörer och exportörer samt till de nationella behöriga myndigheterna.

Genom att lyssna på berörda parter, däribland näringsliv och nationella förvaltningar bland annat under genomförandedialogerna, men även på partner från länder utanför EU och medlemmar i den klimatklubb som G7 startade, kan vi se till att genomförandeåtgärderna blir så ändamålsenliga och kostnadseffektiva som möjligt.

Kommissionen kommer också att dra lärdom av den pågående övergångsfasen för att göra justeringar, särskilt när det gäller förenkling. Vi tänker därför lägga fram en granskningsrapport för Europaparlamentet och rådet före slutet av 2025.

Rapporten ska täcka allt som ingår i översynsklausulen i förordningen och ska innehålla en bedömning av en eventuell utvidgning av mekanismens tillämpningsområde till indirekta utsläpp, av mekanismens förvaltning och av förordningens internationella inverkan på utvecklingsländerna, särskilt de minst utvecklade länderna.

Förordningen ger möjlighet att utvidga mekanismens tillämpningsområde till andra varor som löper risk för koldioxidläckage inom EU:s utsläppshandelssystem, särskilt organiska kemikalier och polymerer, utsläpp från varutransporter och transporttjänster samt andra insatsvaror (prekursorer). I enlighet med förordningen om mekanismen tänker vi överväga möjligheterna att inkludera produkter längre ned i värdekedjan för produkter som ingår i dag. Detta kan vara nödvändigt för att undvika att koldioxidläckaget pressas nedåt i värdekedjan och för att fullt ut utnyttja mekanismens potential för klimatskydd. Eventuella utvidgningar av mekanismen måste dock baseras på tydliga kriterier och stå i proportion till mekanismens mål. Tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt avser jag dessutom att löpande bedöma hur man kan hantera eventuella kringgåenden av mekanismen, och här spelar tullen en avgörande roll.

På begäran av medlagstiftarna kommer kommissionen också att bedöma risken för koldioxidläckage för varor som omfattas av mekanismen och som produceras i EU och exporteras till tredjeländer, särskilt de som inte tillämpar EU:s utsläppshandelssystem eller någon liknande mekanism för koldioxidprissättning.

Vad gäller de minst utvecklade länderna finns det inget undantag från mekanismen för dem, eftersom det skulle uppmuntra utlokalisering av mer förorenande industrier till sådana länder i stället för att uppmuntra utfasning av fossila bränslen. Kommissionens undersökningar visar att det förekommer begränsad export från de minst utvecklade länderna till EU på de områden som omfattas av mekanismen. För vissa av de minst utvecklade länderna kan dock exporten till EU ge stora inkomster i utländsk valuta och utgöra en betydande del av deras bruttonationalinkomst. Tillsammans med andra kommissionärerna tänker jag se till att kommissionen fortsätter sitt nära samarbete med de här länderna och hjälper dem att anpassa sig och förbereda sig under mekanismens övergångsperiod.

8. Vilka är dina prioriteringar för det kommande paketet om den kemiska industrin? Hur kommer du att uppnå omställningen till säkra och cirkulära gröna, mindre vatten- och energiintensiva kemikalier och samtidigt skapa långsiktig förutsägbarhet för investerare i fråga om hållbara innovationer? När kommer du att lägga fram ett förslag till översyn av Reach-förordningen som säkerställer förenkling samtidigt som ett förstärkt hälso- och miljöskydd och en konkurrenskraftig industri garanteras? Vilka är dina planer i fråga om per- och polyfluorerade alkylsubstanter (PFAS) för att minimera människors och miljöns exponering för dem och samtidigt säkerställa en tydlig och genomförbar ram för industrin genom att ta hänsyn till viktiga användningsområden?

Det paket om den kemiska industrin som nämns i de politiska riktlinjerna blir av avgörande betydelse för skyddet av människors hälsa och av miljön och för en konkurrenskraftig industri i EU. Med utgångspunkt i de mångåriga erfarenheterna av genomförandet av förordningen om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och annan kemikalielagstiftning är det tydligt att EU måste skynda på, minska krånglet och skapa klarhet och säkerhet för både företag och konsumenter. Paketet syftar till effektivare regler som fungerar snabbare för att avlägsna skadliga ämnen från marknaden och samtidigt skapar större långsiktig investeringssäkerhet för EU:s världsledande kemikalieföretag.

EU kan vara stolt över att ha det mest avancerade kemikaliregelverket i världen, men vissa aspekter behöver ses över. Med tanke på de risker som vissa kemikalier medför och de ekonomiska utmaningar som den kemiska

industrin står inför behövs en förnyad helhetsstrategi för att främja den gröna omställningen och uppnå hållbar konkurrenskraft. Om jag godkänns tänker jag därför samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi för att fastställa fyra prioriteringar för kemiindustripaketet:

1) Innovativa, hållbara och trygga leveranskedjor: EU måste beslutsamt stödja en stark och resilient kemiindustri, eftersom det är avgörande för tillväxt och välbefinnande i EU. Det finns ett behov av en gynnsam ram för investeringar som driver på omställningen till nya gröna och digitala lösningar, rena energikällor och hållbara kolråvaror men även säkra, cirkulära och hållbara kemikalier. Detta förutsätter tydliga signaler och långsiktig förutsägbarhet för investerarna och kan uppnås genom mer samarbete mellan myndigheter och näringsliv. Substitution av skadliga kemikalier bör stödjas ytterligare genom innovation och kunskapsöverföring för industrins övergång till säkrare alternativ. Med tanke på att kemikalier är viktiga inslag i många leveranskedjor av avgörande betydelse för omställningen måste vi undvika att skapa nya beroendeförhållanden.

2) Förenklad och effektiv lagstiftning: Reach har bidragit avsevärt till att öka kunskapen om kemikalier genom registrering och utvärdering och till att hantera riskerna med vissa kemikalier genom godkännanden och begränsningar. Reach har dock visat sig för betungande för näringslivet, särskilt för de små och medelstora företagen. Ett förslag till översyn av Reach under 2025, som utarbetas tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi, är tänkt att anpassa Reach till prioriteringarna förenkling, bördeminskning och konkurrenskraft och möjliggöra viktiga kompletterande samråd med parlamentet och alla berörda parter.

Översynen av Reach bör gå ut på att modernisera regelverket och öka den hållbara konkurrenskraften och försörjningstryggheten i EU utan att göra avkall på skyddet av människors hälsa och miljön. För att förenkla ska det dubbla systemet med godkännanden och begränsningar ses över för att avsevärt minska behovet av individuella godkännanden. Genom att vår strategi främst baseras på bredare begränsningar kan vi fatta beslut snabbare och med bättre insyn, utan att äventyra det starka skyddet av hälsa och miljö.

Dessutom ska de små och medelstora företagen stödjas genom digitalisering. Skärpt tillsyn skapar lika spelregler, bland annat för nätförsäljning, i syfte att upprätthålla konkurrenspositionen för skötsamma EU-företag, och säkerställer att importerade produkter uppfyller alla relevanta krav. Förbättrade informationskrav, om exempelvis hormonstörande ämnen, täpper till informationsluckorna och förbättrar riskkontrollen. Testmetoder utan djurförsök ska främjas och djurförsök minimeras. Dessutom underlättar genomförandet av de nyligen antagna ändringarna av direktivet om industriutsläpp en mycket effektivare och mer cirkulär användning av vatten i den kemiska industrin och minskar samtidigt skadliga utsläpp i vatten.

För att komplettera översynen av Reach och tidigare initiativ som föreslagits av kommissionen, till exempel ”ett ämne – en bedömning”, ska slutligen ett förslag till grundförordning för Europeiska kemikaliemyndigheten stärka kemikaliemyndighetens styrning, påskynda handläggningen och stärka den ekonomiska långsiktigheten, vilket det brådskar med.

3) Samstämmighet i politiken: Den europeiska kemiindustrin står inför ett ökande antal lagstadgade krav som vart och ett visserligen har fog för sig men som kan skapa inkonsekvens och överlappningar mellan olika rättsakter. Vi behöver bättre samordning på både EU-nivå och nationell nivå och en mer heltäckande strategi så att den sammanlagda bördan inte hämmar EU:s konkurrenskraft och innovationspotential. Tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi vill jag därför starkt uppmuntra och underlätta tidiga diskussioner mellan EU och de nationella myndigheterna om gemensamma prioriteringar och de lämpligaste politiska åtgärderna för kemikalier för att Reach och annan lagstiftning ska vara anpassade till varandra. En sådan samordning skulle också gynna hälsa och miljö.

4) Klarhet om per- och polyfluorerade alkylsubstanser (PFAS): Som det står i min uppdragsbeskrivning åtar jag mig, om jag godkänns, att i god tid skapa klarhet kring Reach-begränsningsprocessen för PFAS, i samråd med kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi. De här kemikalierna kräver särskild uppmärksamhet med tanke på det stora antalet fall av förorening av mark och vatten, inbegripet dricksvatten. Därför har kommissionen redan vidtagit betydande åtgärder för att begränsa riskerna med PFAS genom begränsningar av konsumentanvändningen och andra åtgärder enligt Reach, skärpta gränsvärden för PFAS i dricksvatten samt kontroller av yt- och grundvatten. Jag strävar efter att så snart som möjligt fatta ett slutligt beslut om flera medlemsstaters pågående initiativ för att begränsa PFAS för att skydda människors hälsa och miljön, samtidigt som jag redan nu tillhandahåller vissa grundläggande riktlinjer för att skapa klarhet och

förutsägbarhet. Jag kommer att försöka förbjuda PFAS i konsumentprodukter, till exempel kosmetika, utomhuskläder och material avsedda att komma i kontakt med livsmedel.

Om det inte finns lämpliga alternativ i fråga om prestanda och säkerhet stöder jag fortsatt användning av PFAS i industriella tillämpningar, särskilt kritiska tillämpningar, under strängt kontrollerade förhållanden till dess att godtagbara ersättningsämnen hittas, i kombination med stränga regler för utsläpp och bortskaffande för att begränsa PFAS-utsläpp i miljön, och tydliga incitament för innovation och utveckling av hållbara ersättningsämnen. Att vissa industrisektorer är kritiska för vårt samhälle erkändes i kommissionens meddelande om oundgänglig användning från april 2024, och PFAS används i stor utsträckning i många kritiska industriella tillämpningar, bland annat i försvarsindustrin, i sektorn för ren teknik och läkemedelssektorn.

Frågor från utskottet för industrifrågor, forskning och energi

9. Vilken är din vision för ditt ansvarsområde utöver din uppdragsbeskrivning och vad skulle du vilja att arvet efter dig skulle vara? Vilka lagstiftningsförslag och andra initiativ kommer du att föreslå för kommissionskollegiet för antagande under de kommande fem åren, i synnerhet under de första 100 dagarna? Hur kommer du att se till att dessa förslag, liksom även genomförandet av befintlig lagstiftning, stärker den europeiska konkurrenskraften? Har du för avsikt att basera dessa lagstiftningsförslag på specifika konsekvensbedömningar? Vilka är dina planer, särskilt vad gäller den rena industriella given, den europeiska planen för välbefinnande, rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin, den europeiska konkurrenskraftsfonden och rättsakten om den cirkulära ekonomin? Vilka ekonomiska resurser anser du bör anslås till dessa initiativ? Hur kommer du att finansiera i synnerhet den europeiska konkurrenskraftsfonden utan att det påverkar befintliga åtaganden inom annan EU-politik? Vad anser du bör vara den ekonomiska logik och de industriella finansieringsbehov som ska hanteras av den europeiska konkurrenskraftsfonden? Hur ser du på förhållandet mellan dessa initiativ och rättsakten om nettonollindustri, förordningen om kritiska råvaror, den europeiska plattformen för strategisk teknik samt utsläppsminskningens målet fram till 2040? Hur tänker du hantera den sociala dimensionen av dessa initiativ? Hur kommer du dessutom att ta upp energikostnader och energieffektivitet, användning av förnybara energikällor och andra energikällor i detta sammanhang? Vilken är din vision för samordningsverktyget för konkurrenskraft och hur bör det fungera för att göra det möjligt för dig att fullgöra de uppgifter som anges i din uppdragsbeskrivning?

EU har en stark tillverkningsbas och en stark ställning på världsmarknaderna. Bil-, kemi- och läkemedelsindustrierna ligger i framkant men står inför betydande global konkurrens. EU riskerar att hamna på efterkälken inom digital och ren innovation och när det gäller de energiintensiva sektorernas konkurrenskraft. Energipriserna är betydligt högre i EU än i andra ekonomier. EU är visserligen bra på innovation men inte lika bra på att expandera och föra ut innovativa produkter på marknaden. Den rådande geopolitiska situationen har förvärrat riskerna med strategiska beroendeförhållanden. Allt detta är anledningar att återigen fokusera på industristrategin på EU:s dagordning.

Konkurrenskraft som medel och välbefinnande som mål, det är mitt uppdrag. Min ambition är att vi i slutet av den här mandatperioden ska ha skapat förutsättningarna för europeiska företag att växa och dra nytta av en ny dynamik som kan ligga till grund för nutida och framtida generationers välbefinnande. Jag är fast övertygad om att utfasningen av fossila bränslen kan leda till tillväxt och nya jobb. Jag är också övertygad om att EU måste handla samlat för att nå framgång, inte som 27 olika länder. För att nå det här målet tänker jag lägga särskild vikt vid konsekvens i all vår politik, samtidigt som jag tar specialanpassade initiativ inom strategiska sektorer.

Med detta i åtanke tänker jag, om jag får ert förtroende, tillsammans med verkställande vice ordföranden med ansvar för ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning och kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt under mandatperiodens första 100 dagar staka ut vägen genom att lägga fram en giv för ren industri. Given är en viktig del av den bredare europeiska planen för välbefinnande i Ursula von der Leyens politiska riktlinjer. Som jag säger mer ingående i mitt svar på fråga 6 omfattar given för de kommande åren åtgärder för att fasa ut fossila bränslen i industrin, bland annat genom att minska krånglet, trygga tillgången till energi och råvaror till överkomliga priser, skapa efterfrågan och pionjärmarknader, mobilisera ytterligare privata investeringar och ta itu med orättvisa handelsmetoder. Den blir således en viktig möjliggörande faktor på EU:s väg mot klimatneutralitet genom en mer konkurrenskraftig industri.

Bättre lagstiftning och omsorgsfullt genomförande är av största vikt för ett resurseffektivt och förenklat regelverk och ett gynnsamt företagsklimat på den inre marknaden. Jag är fast besluten att ägna mig åt ett evidensbaserat beslutsfattande som bidrar till EU:s konkurrenskraft. Jag kommer att granska den lagstiftning som jag ansvarar för i syfte att undanröja dubbelarbete, minska bördan och underlätta bästa tänkbara användning av digitala verktyg.

Vi måste också fokusera på de industripolitiska prioriteringarna så att vi minskar riskerna och mobiliserar privata investeringar för våra gemensamma mål. Som jag beskriver närmare i mina svar på frågorna 4 och 16 ska detta främjas särskilt genom Europeiska konkurrenskraftsfonden i nästa fleråriga budgetram. För närvarande är investeringarna i EU för splittrade, och EU har ett stort investeringsgap, bland annat för expansion. Nästa fleråriga budgetram är ett tillfälle att se till att våra utgifter blir mer riktade, enklare och mer verkningsfulla med ett starkt inslag av konkurrenskraft. Budgetramen bör göra det lättare för europeiska företag att få tillgång till olika finansieringsalternativ. Om jag godkänns blir utvecklingen av Europeiska konkurrenskraftsfonden en av mina viktigaste prioriteringar, där jag räknar med att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning, de andra kommissionärerna samt parlamentet och rådet.

Som jag säger i mitt svar på fråga 10 kommer genomförandet av förordningen om nettonollindustri och förordningen om kritiska råvaror att vara avgörande för våra insatser för att öka EU:s resiliens och konkurrenskraft. De här förordningarna behandlar viktiga aspekter av industrins konkurrenskraft, bland annat rationaliserad tillståndsgivning, tryggad råvaruförsörjning och marknadstillträde. Jag är mycket medveten om det viktiga arbete som har utförts under parlamentets föregående mandatperiod och kommer att arbeta för att se till att förordningarna genomförs utan dröjsmål och att given för ren industri bygger på dem och andra relaterade initiativ, till exempel den europeiska plattformen för strategisk teknik (Step).

När det gäller den europeiska klimatlagen avser kommissionen att under ledning av kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt föreslå ett nytt mål i form av en nettominskning på 90 % för 2040.

Som jag nämnde i mitt svar på fråga 4 ska samordningsverktyget för konkurrenskraft främja anpassningen av investeringsprioriteringarna mellan medlemsstaterna och på europeisk nivå. Verktyget bör bygga på det arbete som utförts med befintliga verktyg som den europeiska planeringsterminen och årsrapporten om den inre marknaden och konkurrenskraften. Resultaten av den här anpassningen bör i sin tur driva på val av projekt som omfattar flera länder, exempelvis viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, som har stor betydelse för vår industristrategi.

Sammantaget blir det människorna i EU som verkligen tjänar på de här ansträngningarna. Innovativa och konkurrenskraftiga företag skapar stabila arbetstillfällen av hög kvalitet, både direkt och indirekt, i alla regioner. Ekonomisk och industriell tillväxt låter medlemsstaterna finansiera sina sociala modeller. Den gröna och den rena omställningen förbättrar deras hälsa och välbefinnande. Detta är förutsättningarna för välbståndet i vårt samhälle och på vår kontinent.

Därför ska given för ren industri ha ett starkt inslag av kompetens och socialpolitik, och ingen person och ingen plats får hamna efter. Vi behöver en rättvis omställning. Jag tänker stödja det arbete som utförs av verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap för att utveckla en kompetensunion, stärka kompetenshöjning och yrkesutbildning som är skräddarsydd för näringslivet samt verka för ömsesidigt erkännande av kvalifikationer. Jag fäster stor vikt vid dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Den förankrar inte bara omställningen bättre, utan innebär också att de beslut som fattas i samråd med de anställda och deras företrädare blir mer långsiktiga.

När det gäller energikostnader och energieffektivitet ska given för ren industri också behandla denna utmaning, närmare bestämt genom den plan för energi till rimliga priser som ska utarbetas av energi- och bostadskommissionären. Jag tänker verka för att se till att planen minskar både priserna och koldioxidutsläppen.

Sist men inte minst är det uppenbart att vi inte kan trygga EU:s konkurrenskraft på lång sikt om vi inte övergår från importerade fossila bränslen till en ren, konkurrenskraftig och cirkulär ekonomi. Och det brådskar med det.

10. Vilka åtgärder planerar du för ett effektivt genomförande av förordningen om kritiska råvaror och rättsakten om nettonollindustri i syfte att stärka den europeiska konkurrenskraften? Vilka åtgärder bör vidtas härnäst för att komplettera denna lagstiftning inom och utöver det bredare tillämpningsområdet för EU:s strategiska oberoende? Hur avser du särskilt stärka värdekedjorna i samband med rättsakten om nettonollindustri och främja resurseffektivitet inom ramen för förordningen om kritiska råvaror? Hur kommer du att bidra till att skapa spetsmarknader för ren teknik? Vilka andra åtgärder kommer du att föreslå för att frigöra långsiktiga investeringar och stärka konkurrenskraften, resiliensen och oberoendet för EU:s industri, inbegripet försvarsproduktionen, samtidigt som den europeiska sociala modellen upprätthålls? Vilka sektorsspecifika och övergripande åtgärder planerar du för att stödja den europeiska industrin? Vilka kriterier kommer du att tillämpa för att definiera EU:s specifika sårbarheter inom vissa sektorer och vägleda dina åtgärder för att skydda den

europiska industrin från extern illojal konkurrens? Vilka konkreta åtgärder anser du bör ingå i handlingsplanen för stål och metaller? Vilka sektorer och vilken teknik anser du bör ingå i de nya viktiga projekten av gemensamt europeiskt intresse, och hur skulle detta stödja EU:s industristrategi och små och medelstora företag? Hur tänker du se över reglerna för offentlig upphandling för att säkerställa försörjningstryggheten och stödja användningen av europeiska produkter inom vissa strategiska sektorer och tekniker till förmån för samtliga medlemsstater? Vilka kriterier kommer du att tillämpa för att identifiera dessa strategiska sektorer och tekniker? Hur kommer du att bidra till handlingsplanen för fordonssektorn? Har du några särskilda planer vad avser PFAS?

Förordningen om nettonollindustri och förordningen om kritiska råvaror handlar om viktiga aspekter av industrins konkurrenskraft, bland annat rationaliserad tillståndsgivning, trygg råvaruförsörjning, omskolning och kompetenshöjning av arbetskraften i EU samt marknadstillträde. Om jag för ert förtroende tänker vi att se till att nå resultat med överenskomna tidsfrister för tillståndsgivning, med den första omgången strategiska projekt enligt förordningen om kritiska råvaror i början av 2025 samt med stöd till offentliga och privata investerare för att få dem att komma igång. Jag kommer också att verka för ett snabbt antagande av den genomförandelagstiftning som krävs för att medlemsstaterna ska kunna börja tillämpa ambitiösa icke-prisrelaterade kriterier vid offentlig upphandling och vid auktioner för förnybar energi – ett viktigt första steg för pionjärmarknader för ren teknik.

Vi ska övervaka inrättandet av en plattform för kritiska råvaror och tillhandahålla de pengar och resurser som behövs för att stödja gemensamma inköp och hantera strategiska lager. För att främja ett cirkulärt samhälle ska genomförandet av åtgärderna för materialåtervinningsbarhet och halt av återvunna material enligt förordningen om kritiska råvaror och reglerna om batterier och ekodesign öka tillgången till och användningen av returråvaror. Men dessutom måste vi skapa en verklig inre marknad för avfall och returråvaror, och som jag säger i mitt svar på fråga 6 avser jag att samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi för att se till att rättsakten om den cirkulära ekonomin bidrar till det.

För att stärka konkurrenskraften, resiliensen och det öppna strategiska oberoendet i största allmänhet måste vi skapa förutsättningarna för våra företag att investera, fasa ut fossila bränslen och bli mer konkurrenskraftiga. Därför tänker jag bidra till att lägga fram en giv för ren industri inom de första 100 dagarna av mandatperioden, som jag säger i svaret på fråga 6.

I enlighet med min uppdragsbeskrivning tänker vi dessutom utarbeta en övergripande strategi för att fördjupa den inre marknaden och avlägsna hinder för företagens expansion, vilket beskrivs närmare i mitt svar på fråga 12, och föreslå en europeisk konkurrenskraftsfond för att säkerställa att vi investerar i strategisk teknik och strategiska sektorer, som jag säger i mitt svar på fråga 16.

Det är viktigt att en kartläggning av EU:s särskilda sårbarheter får ligga till grund för politiska åtgärder. Som jag nämner i mitt svar på fråga 15 tänker jag lägga tonvikten på att övervaka risker i leveranskedjan och förutse störningar, bland annat genom att fokusera på befintliga och potentiella strategiska beroenden, särskilt av ett enskilt land. För att trygga resiliensen i försörjningskedjan tänker vi prioritera riskbedömningar av kritiska ekosystem som energiintensiva industrier, hälso- och sjukvård, digital teknik och elektronik (t.ex. chip, kvantteknik, superdatorer och artificiell intelligens), förnybar energi, elfordon, flyg- och rymdteknik samt försvar. Jag kommer att bygga vidare på vår strategi för kritiska råvaror för att hitta lämpliga lösningar.

För att säkerställa lika spelregler på världsmarknaden och effektivt skydda den europeiska industrin mot orättvis konkurrens utifrån behöver hela den handels- och konkurrenspolitiska verktygslådan sättas in, t.ex. de handelspolitiska skyddsinstrumenten, och vid behov kan de förstärkas på ett sätt som är förenligt med Världshandelsorganisationens regler. Ett antal produkter inom ren teknik som bidrar till målen i EU:s gröna giv omfattas redan nu av handelspolitiska skyddsåtgärder, bland annat vindkraftstorn av stål, elcyklar samt nu senast batteridrivna elfordon. Vår handelspolitik och vår industripolitik måste dra åt samma håll.

När det gäller sektorsspecifika åtgärder avser jag att utarbeta en särskild handlingsplan för stål och metaller med djärva åtgärder för att ta itu med de mest akuta behoven och trygga sektorns långsiktiga lönsamhet, med utgångspunkt i dialogerna om ren omställning och omställningsvägen för metaller. Handlingsplanen bör vara inriktad på de negativa effekterna av global överkapacitet och höga energipriser. Den bör också säkerställa att handelspolitiken bidrar mer till industrins långsiktiga konkurrenskraft och utfasningen av fossila bränslen.

Samtidigt tänker jag i samråd med kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism utarbeta en robust handlingsplan för bilindustrin, som ju genomgår stora omställningar på väg mot eldrivna och självkörande fordon. De står inför en rad problem, bland annat höga produktionskostnader, överkapacitet i länder utanför EU och vikande efterfrågan. Vi måste göra mycket mer för att hantera dessa utmaningar, säkerställa fortsatt

stöd till batteriförsörjningskedjan och försörjningskedjorna i stort, och inrätta en enhetlig ram för bilindustrin, bland annat när det gäller digitalisering av den. Detta förutsätter också en uppdatering av reglerna för typgodkännande av motorfordon för att möjliggöra användning av självkörande fordon och ta vara på den ekonomiska potentialen i fordonsdata.

Viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse har visat sig kunna katalysera investeringar som mobiliserat över 100 miljarder euro i strategiska sektorer som mikroelektronik, batterier, vätgas, molntjänster och hälso- och sjukvård. Min prioritering blir att samarbeta med medlemsstaterna för att hitta rätt teknikområden för framtida viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse. I oktober 2023 inrättade kommissionen ett gemensamt europeiskt forum, där intensiva diskussioner pågår. Flera lovande teknikområden står på lut, till exempel avancerade material för ren teknik, artificiell intelligens och kärnteknik. I samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för en ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning vill jag sträva efter att påskynda detta arbete för att få fram nya förslag till viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och reflektera över hur EU:s budget bäst kan användas för att stödja viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse som ett inslag i den nya Europeiska konkurrenskraftsfonden. Jag ska också samarbeta med verkställande vice ordföranden med ansvar för en ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning och medlemsstaterna för att göra det möjligt att snabbt tillkännage och godkänna nya viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse.

Offentlig upphandling är ett annat viktigt sätt att skapa pionjärmarknader för ren och strategisk teknik. Som jag beskriver mer ingående i mitt svar på fråga 14 har jag för avsikt att se över direktivet om offentlig upphandling för att prioritera resiliens inom vissa strategiska sektorer och teknikområden.

När det gäller PFAS, se mitt svar på fråga 8 om klarhet kring Reach-begränsningarna av PFAS.

Slutligen tänker jag i mitt arbete för att förbättra industrins konkurrenskraft och välbefinnande inte glömma bredare samhälleliga och planetära mål. Om det görs på rätt sätt kan konkurrenskraftsåtgärder vara avgörande för klimatomställningen och skapandet av bra jobb.

11. Hur planerar du att ta itu med tillsynsfrågor som påverkar företag, särskilt små och medelstora företag, inbegripet när de bedriver gränsöverskridande verksamhet? Hur planerar du att se till att små och medelstora företag gynnas av färdplanen för strategiskt oberoende? Vilka rättsliga konsekvenser kommer införandet av en ny kategori av små midcap-företag att få för befintlig och framtida EU-lagstiftning? Vilka kriterier kommer att tillämpas för att definiera små midcap-företag? Kommer det att vara fråga om en separat bindande rättslig definition eller kommer befintliga rättsliga kategorier (t.ex. EU:s definition av små och medelstora företag) att utvidgas till att omfatta denna nya kategori? Vilka är dina konkreta planer för att göra snabbhet, samstämmighet och förenkling till viktiga politiska prioriteringar för att minska den administrativa bördan och förenkla genomförande, rapportering och tillståndsgivning? Hur kommer du konkret att genomföra den nya kontrollen för små och medelstora företag och konkurrenskraft?

De små och medelstora företagen är musklerna i EU:s ekonomi. Att hjälpa dem att växa och bli mer produktiva är nödvändigt för EU:s konkurrenskraft på lång sikt.

De små och medelstora företagen påverkas särskilt mycket av regelbördan, eftersom de vanligtvis har begränsade resurser för administrativa uppgifter. Om jag godkänns avser jag att verka för ett särskilt pass för små och medelstora företag som ska minska de administrativa bördorna och kostnaderna genom att på ett enkelt sätt intyga ett företags status som litet eller medelstort, vilket frigör tid och resurser för deras verksamhet. Det skulle också underlätta myndigheternas handläggning.

Jag tänker tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen arbeta med att utveckla en så kallad 28:e ordning för att hjälpa innovativa företag att växa och dra nytta av enklare och harmoniserade regler i hela unionen. I överensstämmelse med de politiska riktlinjerna ska en del om den inre marknaden läggas till i rapporten om rättsstatsprincipen, där man behandlar frågor som påverkar företag, särskilt små och medelstora som är verksamma över gränserna.

Om jag får ert förtroende tänker jag tillsammans med kommissionären med ansvar för startupföretag, forskning och innovation lägga fram en europeisk innovationsrättsakt och en EU-strategi för startupföretag och expanderande företag för att effektivisera regelverket och underlätta tillgången till riskkapital för uppstartsföretag och expanderande företag.

De små och medelstora företagen är också viktiga för det öppna strategiska oberoendet, eftersom de spelar en nyckelroll för resilienta och diversifierade leveranskedjor. Om jag godkänns tänker jag se till att små och medelstora företag kan dra nytta av särskilt stöd och särskilda insatser för tryggad tillgång till kritiska insatsvaror, vilket är avgörande för deras resiliens.

Snabbhet, enhetlighet och förenkling av EU-lagstiftningen samt enkel tillgång till EU:s finansieringsinstrument är avgörande för att återvinna EU:s konkurrensfördelar, och det ska bli en central prioritering för mitt ansvarsområde. Om jag får ert förtroende tänker jag därför satsa på att minska bördor i form av bland annat rapporteringsskyldigheter och administrativa kostnader. Dessutom tänker jag arbeta kollegialt med de andra ledamöterna av kommissionen, särskilt kommissionsledamoten med ansvar för genomförande och förenkling, för att stresstesta regelverket för den inre marknaden, och jag tänker lägga fram förslag för att undanröja överlappningar och motsägelser och se till att reglerna är helt digitalt kompatibla, utan att göra avkall på kvaliteten.

Som det står i min uppdragsbeskrivning avser jag att leda arbetet med definitionen av den nya kategorin små midcap-företag, baserat på antalet anställda och inkomsterna, vilket i sin tur skulle göra det möjligt för kommissionen och medlagstiftarna att anta särskilda regler för små midcap-bolag om och när det är nödvändigt och motiverat.

Dessutom har jag för avsikt att ta vara på hela potentialen i standardisering och digitalisering så att informationen är digital som standard och lämnas in endast en gång, vilket leder till ett regelverk som förenklar och rationaliserar allt från rapportering till tillståndsgivning. Det är viktigt att det ska vara lätta att följa reglerna, och det kan vi göra genom att övergå från dokumentbaserade till datadrivna informationsflöden. Därför vill jag ytterligare utnyttja smarta digitala verktyg för e-fakturerings, digitala produktpass och den gemensamma digitala ingången.

Vår politik måste främja konkurrenskraften och ta hänsyn till de små och medelstora företagens behov. Om jag godkänns tänker jag i samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för genomförande och förenkling verka för den nya kontrollen för små och medelstora företag och konkurrenskraft, som är tänkt att hjälpa oss att utforma framtidens lagstiftning på ett sätt som stärker konkurrenskraften hos EU:s företag, även små och medelstora, och undviker onödiga bördor, samtidigt som höga krav upprätthålls.

För det första ska den nya konkurrenskraftskontrollen, som ska åtfölja alla konsekvensbedömningar, bygga på en rad nyckelindikatorer, bland annat kostnads-/priskonkurrenskraft, internationell konkurrenskraft, innovationsförmåga och inverkan på de små och medelstora företagens konkurrenskraft. Den är tänkt att innehålla en mer ingående analys av konsekvenserna av ett förslag, med beaktande av styrkan i de sektorer som påverkas mest av internationell konkurrens och som är relevanta för förslaget. Om problem med en viss sektors konkurrenskraft uppstår, ska kontrollen också omfatta de motåtgärder som krävs.

För det andra ska vi stärka småföretagsperspektivet i vår analys med en ny kontroll för små och medelstora företag. Med den här nya kontrollen ska kommissionen beakta de små och medelstora företagens behov under beslutsfattandet, särskilt i de första skedena av den politiska beslutsprocessen. Kommissionen tänker också göra en särskild analys av konsekvenserna för små och medelstora företag i alla utvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten. Denna retroaktiva bedömning låter oss dra värdefulla slutsatser för att förenkla och minska den börda som framtida politik kan medföra för de små och medelstora företagen.

För mig är det mycket viktigt att systematiskt beakta de små och medelstora företagen i varje steg i beslutsprocessen. De samlade och indirekta effekterna av ett förslag, både genom spridningseffekter i värdekedjan och genom inverkan på marknaderna, beaktas för närvarande inte tillräckligt mycket. Om jag godkänns är jag beredd att samarbeta med parlamentet, rådet och andra berörda parter för att se till att de politiska insatser som påverkar de små och medelstora företagen verkligen stöder dem och inte lägger en oproportionerligt stor börda på dem.

Frågor från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

12. I sina politiska riktlinjer för denna nya mandatperiod och i sin uppdragsbeskrivning till dig understryker kommissionens ordförande att den inre marknaden är avgörande för EU och att det behövs en ny dynamik för att fördjupa den för att säkerställa EU:s välbefinnande. Detta gäller särskilt för tjänstesektorn, där det fortfarande finns många hinder. När det gäller fri rörlighet för tjänster och varor, vilka åtgärder, inklusive lagstiftningsåtgärder, planerar du att vidta och hur skulle den nya strategin för den inre marknaden bidra till denna nya dynamik, ytterligare integrera den inre marknaden, minska omotiverade hinder, den administrativa bördan och rapporteringsskyldigheter, samtidigt som man ger konsumenterna egenmakt och skyddar dem, främjar

entreprenörskap och gör EU globalt konkurrenskraftigt under de kommande årtiondena? Hur planerar du att öka produktsäkerheten och den rättvisa konkurrensen på den inre marknaden när det gäller produkter med ursprung i tredjeländer, genom att även ta itu med tredjeländers e-handelsplattformar som översvämmar EU med produkter som ofta inte uppfyller EU:s standarder samtidigt som man kringgår tull?

Den inre marknaden är en underutnyttjad tillgång. Och i den rapport som Enrico Letta nyligen lade fram är budskapet tydligt: att skapa en verkligt integrerad inre marknad är avgörande för EU:s konkurrenskraft. Om jag blir godkänd som verkställande vice ordförande ska jag göra allt jag kan för att fördjupa den inre marknaden och öka produktiviteten i EU, bidra till välbefindandet och vår sociala marknadsekonomi, verka för en rättvis grön och digital omställning och sörja för lika villkor där ingen lämnas utanför.

Därför avser jag att senast i juni 2025 lägga fram en strategi för den inre marknaden för höja tempot på arbetet för en moderniserad inre marknad för varor och tjänster, på grundval av evidens och näringslivets, arbetstagarnas och allmänhetens behov. Jag strävar efter att undanröja befintliga rättsliga och administrativa hinder och förhindra att nya hinder uppkommer, och samtidigt verka för en välfungerande inre marknad och främja konvergens uppåt. Dessutom tänker jag prioritera att förenkla reglerna, underlätta efterlevnaden och se till att reglerna genomförs på rätt sätt i alla medlemsländer. Mitt arbete ska följa fyra principer:

För det första förebyggande: Jag tänker undersöka behovet av en rättsakt om förebyggande av hinder på den inre marknaden, som jag utvecklar i mitt svar på fråga 13, för att stärka anmälningssystemet.

För det andra samarbete: Jag vill stärka det kraftfulla samarbetet med medlemsstaterna i arbetsgruppen för efterlevnad på den inre marknaden och Solvit-nätverket för att ta itu med mycket konkreta hinder som enskilda och företag stöter på. Våra gemensamma insatser med medlemsstaterna har visserligen redan gett konkreta resultat, men det krävs mer ansträngningar och politiskt engagemang för att undanröja de kvarvarande hinder som skadar våra företags konkurrenskraft.

För det tredje digitalisering: Jag vill verka för digital teknik som standard, och särskilt uppmärksamma kompatibilitet och principen om att uppgifter bara ska behöva lämnas en gång. Efterlevnaden av de obligatoriska rapporteringsskyldigheterna förenklas i takt med att vi går över från dokumentbaserade till datadrivna informationsflöden och använder smarta digitala verktyg mer.

För det fjärde kontroll: Korrigerande åtgärder bör vidtas när det behövs för att åtgärda hinder på den inre marknaden och se till att EU:s regler genomförs korrekt. Därför tänker jag fundera på hur sådana åtgärder kan vidtas snabbare när företag och enskilda riskerar att drabbas av betydande ekonomiska konsekvenser för att medlemsstaterna inte följer EU:s regler.

Att genomföra våra gemensamma regler är ett gemensamt ansvar. Ett nära samarbete med medlemsstaterna och även Europaparlamentet är därför högprioriterat för mig.

Det gäller också tjänster, som är av största vikt för vår ekonomiska konkurrenskraft och vårt välbefindande. Tjänsterna står för omkring 70 % av EU:s BNP och arbetstillfällen och är avgörande för EU:s tillverkningsindustri. Trots det lever den inre marknaden för tjänster inte upp till sin potential. I många branscher har vi 27 marknader i stället för en. Det innebär färre tillfällen för företag och mindre möjligheter att expandera. Därför tänker jag, om jag får ert förtroende, prioritera arbetet med att undanröja administrativa hinder för EU:s tjänsteleverantörer, särskilt i gränsöverskridande regioner.

Jag vill också ta en titt på reglerade yrken. I dag finns det för många krav för att få arbeta i ett visst yrke, och meningen med det är att skydda konsumenterna och allmänintresset. Av de över 5 500 reglerade yrkena i EU är många bara reglerade i några få medlemsstater, vilket tyder på att det kan finnas mindre betungande sätt att skydda allmänintresset. För yrken som är reglerade är mitt mål att göra det gränsöverskridande erkännandet av kvalifikationer snabbare och enklare, bland annat genom digitalisering och automatisering av processer utan att försämra skyddet för arbetstagarnas rättigheter. Detta ökar rörligheten för kvalificerade yrkesutövare på den inre marknaden och låter människor snabbt börja arbeta eller tillhandahålla tjänster som de är kvalificerade att utföra. Därför avser jag att tillsammans med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap arbeta med initiativet för kompetensportabilitet.

På den inre marknaden är det viktigt att allmänheten i EU endast erbjuds äkta och säkra produkter. Ändå är det alldeles för många produkter som hamnar på marknaden utan att uppfylla våra krav. Jag är särskilt medveten om att oron och bedrägerierna har ökat i och med den tilltagande e-handeln och direktförsäljningen till konsumenterna i

EU från internetmarknader utanför EU, som är svårare och dyrare att kontrollera. Dessa utmaningar kräver insatser från flera olika kommissionsledamöter. Därför vill jag samarbeta med verkställande vice ordföranden med ansvar för tekniksuveränitet, säkerhet och demokrati för att effektivt och snabbt åtgärda utmaningar som rör produktsäkerhet och e-handel.

Många olika verktyg måste sättas in tillsammans för att hantera de här utmaningarna. Tull- och skattemyndigheter behöver spela en viktig roll tillsammans med marknadskontrollmyndigheterna. Att tillämpa förordningen om digitala tjänster på e-marknader som inte följer våra regler är och förblir prioriterat. Dessutom innehåller den nyligen antagna förordningen om allmän produktsäkerhet och förordningen om marknadskontroll också nya skyldigheter i fråga om produktsäkerhet för marknader på nätet, till exempel order om avlägsnande. Tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen tänker jag hjälpa de nationella tillsynsmyndigheterna att se till att endast säkra produkter erbjuds konsumenterna i EU, både på och utanför nätet.

Samtidigt måste vi trygga en miljö där mindre europeiska e-handelsplattformar kan växa och konkurrera på rättvisa villkor med e-handelsplattformar utanför EU. Därför måste vi skapa en möjliggörande miljö utan splittring eller överlappande regler.

13. När det gäller uppdragsbeskrivningen från kommissionens ordförande, vad tänker du om det möjliga innehållet i och tidpunkten för de särskilda åtgärder som anges i den, särskilt när det gäller rättsakten om förebyggande av hinder på den inre marknaden, den europeiska konkurrenskraftsfonden, passet för små och medelstora företag, den gemensamma digitala ingången, rättsakten om den cirkulära ekonomin och utvärderingen av EU:s standardiseringsförordning? Hur kommer du konkret att utveckla den nya strategin för den inre marknaden? Hur planerar du att samarbeta med IMCO-utskottet och dess arbetsgrupper, inom ramen för dess granskningsverksamhet, för att på ett transparent sätt, regelbundet och i god tid hålla utskottet uppdaterat om genomförandet av gällande lagstiftning, kommande initiativ, inbegripet de som nämns i uppdragsbeskrivningen, och resultaten av kommissionens och medlemsstaternas verkställighetsåtgärder på den inre marknaden för tjänster och varor?

Om jag godkänns som verkställande vice ordförande tänker jag sträva efter att färdigställa en robust, enkel och modern ram för den inre marknaden som sätter både konsumenter och företag i centrum. Som en del av strategin för den inre marknaden avser jag att lägga fram konkreta åtgärder för att främja gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster och gränsöverskridande rörlighet för varor. Jag ska inrikta mina insatser på att både undanröja befintliga hinder och förhindra att nya hinder uppkommer. Att frigöra den inre marknadens potential och utnyttja dess storlek är ett gemensamt ansvar för de europeiska, nationella och regionala förvaltningarna. Jag tänker föra en konstruktiv dialog med Europaparlamentet och rådet. I nära samarbete med alla berörda parter, däribland arbetsmarknadens parter och företrädare för näringslivet, vill jag färdigställa den här strategin senast i juni nästa år.

Samtidigt som jag stärker våra verktyg för öppenhet har jag för avsikt att stärka de förebyggande bedömningarna av nya nationella bestämmelser som kan påverka den inre marknaden, och bland annat överväga behovet av en rättsakt om förebyggande av hinder på den inre marknaden. Det är möjligt att utnyttja de förebyggande åtgärdernas fulla potential genom ett bättre genomförande av de befintliga instrumenten för öppenhet. Att täppa till luckorna i de befintliga anmälningsmekanismerna, stärka de berörda parternas deltagande och införa strängare proportionalitetsbedömningar av nya lagstiftningsinitiativ är avgörande i detta avseende. Om förebyggandet misslyckas tänker jag inte tveka att inleda överträdelseförfaranden.

Som jag säger i mitt svar på fråga 11 är en av mina första prioriteringar ett särskilt pass för små och medelstora företag för att minska den administrativa bördan, frigöra tid och resurser för företagen och möjliggöra en enklare behandling och hantering för myndigheterna, till exempel när det gäller ansökningar om finansiering, regelefterlevnad eller undantag från lagfästa krav som rapporteringsskyldigheter.

Som jag säger i mitt svar på fråga 6 tänker jag tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi arbeta med att föreslå en rättsakt om den cirkulära ekonomin för en välfungerande inre marknad för avfall och returråvaror.

Utvärderingen av standardiseringsförordningen planeras bli färdig i början av 2025. Med hjälp av det underlag som samlats in ska jag noggrant bedöma om det behövs en översyn av lagstiftningen och om det nuvarande systemet kan tillgodose EU:s akuta politiska och industriella behov. Vi måste ge resultat i fråga om tekniska standarder, inte minst för de lagstiftningsbehov som åtföljer den gröna och den digitala omställningen i ett

föränderligt geopolitiskt landskap. Effekterna av EU-domstolens rättspraxis under de senaste åtta åren ingår också i arbetet, liksom de övergripande förenklingsbehoven, som kan kräva ett nytt sätt att samarbeta med de berörda parterna kring standarder, samtidigt som de viktiga ekonomiska och tekniska insikterna från vår deltagarbaserade process tas till vara. Standardisering har tidigare varit en av Europas starka sidor, och min avsikt är att behålla och utveckla vår världsledande ställning på området.

Vad gäller den gemensamma digitala ingången är den ett av EU:s mest ambitiösa e-förvaltningsinitiativ. Den ger tillgång till tillförlitlig information, digitala administrativa förfaranden och stödtjänster. Den minskar den administrativa bördan för allmänheten och näringslivet i EU genom att underlätta digitaliseringen av den offentliga förvaltningen och den utgör en heltäckande kontaktpunkt på nätet för dem som vill arbeta, studera eller driva verksamhet i ett annat EU-land. Om jag godkänns tänker jag stärka ingången ytterligare och jag vill prioritera ett fullständigt införande av det tekniska systemet för engångsprincipen genom att stödja anslutning av över 80 000 offentliga förvaltningar i medlemsstaterna och genom att göra alla administrativa förfaranden som den omfattar tillgängliga.

Jag åtar mig – och det är med glädje – att bygga upp och upprätthålla en direkt kommunikationskanal med er och era berörda arbetsgrupper, under iakttagande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, i alla skeden av beslutsprocessen. Som jag säger i svaret på fråga 2 kommer mina avdelningar och medarbetare också att vara tillgängliga under hela mandatperioden för ett dubbelriktat informationsflöde. Jag åtar mig att bjuda in föredragande, skuggföredragande och ledande ledamöter på särskilda områden till arbetssessioner för att ta upp farhågor och lyssna på idéer som kommer direkt från det parlamentariska arbetet och valkretsarna.

14. Hur planerar du att genomföra ditt uppdrag att se över direktiven om offentlig upphandling för att utnyttja potentialen i offentlig upphandling till förmån för EU:s inre marknad och EU:s medborgare och företag, bland dem små och medelstora företag, för att öka konkurrenskraften, inbegripet EU:s digitala konkurrenskraft, och säkerställa rättvis konkurrens och försörjningstrygghet för vissa viktiga tekniker, produkter och tjänster? Vilken teknik och vilka sektorer anser du att är strategiska och därför kräver en insats genom offentlig upphandling och vilka lösningar bör tillämpas, med tanke på behovet av att upprätthålla lika villkor och lika möjligheter för EU-företag på hela den inre marknaden? När tror du att översynen av ramen för offentlig upphandling kommer att äga rum, och planerar du att se över den genom EU-förordningar i stället för EU-direktiv?

Offentlig upphandling spelar en avgörande roll för utvecklingen av pionjärmarknader, dvs. efterfrågan på innovativa, hållbara och resilienta produkter. Det gällande regelverket består av inte mindre än sex direktiv och en mängd bestämmelser utspridda på dussintals sektorsspecifika rättsakter. Om jag godkänns som verkställande vice ordförande tänker jag se över EU:s nuvarande direktiv om offentlig upphandling i enlighet med min uppdragsbeskrivning och Ursula von der Leyens politiska riktlinjer.

Översynen av reglerna syftar till att ta vara på den offentliga upphandlingens enorma potential att forma den europeiska ekonomin, skapa pionjärmarknader och stimulera tillväxt och resiliens hos företagen i EU och därigenom skapa bra jobb. Jag tänker föreslå en modernisering av reglerna på tre områden: 1) Den offentliga upphandlingens strategiska roll genom kvalitativa krav, särskilt när det gäller hållbarhet, socialpolitik, resiliens och cybersäkerhet. 2) Den offentliga upphandlingens EU-mervärde för allmänheten, genom försörjningstrygghet för strategiska teknikområden, produkter och tjänster, särskilt i nödsituationer. 3) Förenkling av de nuvarande mekanismerna, särskilt för uppstarts företag och innovativa företag i EU men också för de lokala myndigheterna.

Översynen av direktiven om offentlig upphandling är också ett tillfälle till nytänkande vad gäller den offentliga upphandlingen för att ställa om till digital teknik. Det handlar inte bara om hur vi använder digital teknik för att förenkla och påskynda processerna, utan också om hur vi kan påskynda spridningen av innovativa produkter och tekniker. Jag vill här särskilt uppmärksamma dataområdet för offentlig upphandling, som sedan september i år ger offentliga upphandlare och företag möjlighet att förbättra beslutsfattandet med hjälp av avancerad dataanalys och digitala verktyg.

Översynen i enlighet med principerna om bättre lagstiftning samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna måste genomföras i två steg. Som första steg ska de gällande reglerna utvärderas. Om jag godkänns åtar jag mig att grundligt utvärdera de gällande direktiven om offentlig upphandling i enlighet med rådets och Europeiska revisionsrättens uppmaningar. Genom ett grundligt offentligt samråd kan vi kartlägga motsägelser, fördelar och nackdelar i de gällande reglerna, och det ska ligga till grund för våra diskussioner om områden för eventuella förbättringar och förenklingar. Det andra steget är att vi i en konsekvensbedömning tar hänsyn till ekonomiska eller administrativa bördor som läggs på enskilda, företag och offentliga upphandlare.

Under denna inledande fas är det också viktigt för mig att få ta del av era synpunkter och samråda med de lokala myndigheterna, som är de första användarna av offentlig upphandling, som underlag till förslaget.

För att kartlägga och rangordna strategisk teknik och strategiska sektorer, i enlighet med Ursula von der Leyens uttalande att framtiden för vårt välbefinnande måste skapas i Europa, tänker vi ta hänsyn till ett antal faktorer: de sektorer och den teknik som nämns i befintlig sektorsspecifik lagstiftning, till exempel förordningen om nettonollindustri och förordningen om ekodesign för hållbara produkter, samt i kommande initiativ som given för ren industri och rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin, men även kriterier som leveranskedjornas resiliens, fysisk säkerhet och cybersäkerhet för kritisk infrastruktur, tekniksäkerhet och teknickläckage, ekonomiska beroendeförhållanden och ekonomiskt tvång samt graden av deltagande av ekonomiska aktörer från tredjeländer i en viss sektor. Detta är en viktig del av diskussionerna om översynen av reglerna för offentlig upphandling, och vi tänker ägna den särskild uppmärksamhet.

De nya reglerna ska utformas för att säkerställa EU-mervärde för allmänheten, försörjningstrygghet för vissa strategiska teknikområden, produkter och tjänster samt rätt villkor för EU-företagen att investera i utfasning av fossila bränslen och skapa bra jobb. Det är särskilt viktigt att offentliga inköpare ser till att anbudsgivare från tredje land följer våra normer för miljö, klimat och arbetsrätt oavsett vilken rättssystem som gäller i deras land. Det är också fortfarande lika viktigt att verka för ömsesidigt tilltrösk för våra företag till marknaderna för offentlig upphandling i länder utanför EU.

Vi tänker bedöma effekterna av olika möjliga verktyg för att ta itu med dessa utmaningar och fortsätta att genomföra de nyligen antagna verktygen samt samarbeta med offentliga upphandlare och berörda parter för att hitta fler praktiska och enkla lösningar. För detta krävs tid. Jag kan dock försäkra er om att arbetet kommer prioriteras högt så att vi kan gå framåt så snabbt som möjligt utan att kompromissa om kvaliteten.

Som en del av de politiska alternativ som läggs fram i konsekvensbedömningen ska vi överväga om reglering i form av ett eller flera direktiv, en förordning eller andra riktade åtgärder är det bästa sättet att uppnå kombinationen av mål.

Utöver lagstiftning tänker jag, om jag får ert förtroende, även främja användningen av vägledning, stöd till kapacitetsuppbyggnad och skräddarsydd utbildning för både offentliga upphandlare och enheter i den sociala ekonomin i EU:s medlemsstater.

Fråga från utskottet för internationell handel

15. I ett klimat av ökad global osäkerhet och ett ökat behov av att konsolidera unionens agenda för ekonomisk säkerhet och stärka vår konkurrenskraft, hur kommer du att säkerställa att ekonomisk säkerhet, handel, investeringar och industripolitik alla ingår i en sammanhållen strategi som främjar unionens öppna strategiska oberoende och resiliens? Hur kommer du att utforma och genomföra agendan för ekonomisk säkerhet och inom vilken tidsram? Kommer du, på grundval av de tidigare diskussionerna mellan parlamentet och kommissionen om genomförandeförordning (EU) 2023/1441, att ge en försäkran om att ett lagstiftningsförslag om ändring av förordningen om utländska subventioner också kommer att läggas fram när den första rapporten om genomförandet av förordningen om utländska subventioner läggs fram senast den 13 juli 2026? Kommer du att säkerställa en betydande ökning av antalet anställda som ansvarar för genomförandet av förordningen om utländska subventioner inom generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag, med tanke på den betydligt större ärendebelastningen än förväntat i samband med anmälda anbud i offentliga upphandlingsförfaranden?

Jag är fast övertygad om behovet av en sammanhållen strategi som utnyttjar vår politik för ekonomisk säkerhet, handel, investeringar och industri för att främja EU:s strategiska intressen. Vi måste ge våra företag det utrymme och den gynnsamma miljö de behöver för att vara innovativa och expandera, skydda den inre marknaden från orättvis konkurrens, säkerställa rättvis tillgång till råvaror, öppna marknaderna i länder utanför EU för att skapa nya möjligheter samt säkra de insatsvaror vi behöver från olika källor och till konkurrenskraftiga kostnader. Den europeiska industrins konkurrenskraft kräver ett helhetsgrepp med en trygg leveranskedja, rättvisa konkurrensvillkor och ekonomiska möjligheter i hela världen.

Många initiativ togs under den föregående mandatperioden för att skydda och stödja näringsliv och infrastruktur i de omedelbara efterdyningarna av externa chocker, skapa strukturella förutsättningar för konkurrenskraft och resiliens i våra leveranskedjor och anpassa vår politik till våra värden och klimatmål. De här frågorna låg till grund för vår industristrategi, handelsstrategin och strategin för ekonomisk säkerhet, som hänger ihop med varandra och

måste genomföras på ett enhetligt sätt. Jag är för mer beslutsamhet när det gäller att skydda den inre marknaden mot orättvisa handelsmetoder, snedvridande icke-marknadsekonomisk politik och teknickläckage.

Samstämmighet och samordning mellan de här områdena ska först och främst säkerställas inom kommissionärskollegiet, särskilt tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för handel och ekonomisk säkerhet, med tanke på de tydliga mål vi har fastställt – konkurrenskraft, säkerhet och hållbarhet. Om jag bekräftas som verkställande vice ordförande tänker jag samarbeta med mina kolleger för att se till att både interna och externa aspekter beaktas fullt ut när vi vidareutvecklar vår politik för industri, handel och ekonomisk säkerhet. De är två sidor av samma mynt. Vi måste fortsätta att dra nytta av öppen och regelbaserad handel på världsmarknaden, samtidigt som vi begränsar riskerna för att alltför starka beroendeförhållanden utnyttjas som vapen. Vi har kraftfulla verktyg till vårt förfogande för detta ändamål och som vi bör sätta in, till exempel instrumentet om utländska subventioner.

Nu när det har gått två år sedan strategin antogs behöver vår politik för ekonomisk säkerhet genomföras och utvecklas över hela linjen så att all relevant politik, industripolitik, digital politik, forsknings- och innovationspolitik och så vidare, mobiliseras på ett enhetligt sätt och så att områdena förstärker varandra. Strategin, som bygger på främjande, skydd och partnerskap, behöver nu genomföras effektivt på grundval av riskbedömningar.

Om jag blir godkänd avser jag att samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för handel och ekonomisk säkerhet för att fördjupa vår bild av de risker vi står inför genom samordnade riskbedömningar, utarbetande av riktade och proportionella riskreducerande åtgärder, insats av de verktyg för ekonomisk säkerhet som vi förfogar över för att hantera de risker vi står inför samt ett framgångsrikt slutförande av pågående processer för att stärka våra verktyg, till exempel granskning av utländska direktinvesteringar och utgående investeringar. Vi tänker bedöma om det behövs nya verktyg. Vi tänker också bidra till att gå vidare med de initiativ som inleddes under förra mandatperioden, till exempel mer tonvikt på övervakning av risker i leveranskedjan, förutseende av störningar och fokus på befintliga och potentiella strategiska beroenden. En lämplig tidplan och omfattning bör fastställas tillsammans med medlemsstaterna för att genomföra ytterligare riskbedömningar av kritisk teknik. Slutligen kommer jag att samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för handel och ekonomisk säkerhet för att fortsätta att samarbeta med likasinnade länder, särskilt G7, för att stärka resiliensen i leveranskedjan genom normer för ekonomisk säkerhet. Utöver frihandelsavtal tänker vi utveckla partnerskap för ren handel och rena investeringar med medverkan av näringslivet för investeringsmöjligheter för att trygga och diversifiera försörjningen av kritiska råvaror, grön energi och ren teknik.

Förordningen om utländska subventioner har redan visat sig vara verkningsfull, och vi ska utnyttja den fullt ut. Om jag godkänns vill jag samtidigt göra en grundlig bedömning av tillämpningen av förordningen om utländska subventioner. När vi ser över hur förordningen genomförts och tillämpats tänker vi bland annat överväga om tröskelvärdena för anmälan är lämpliga. Rapporten om den här bedömningen kommer att läggas fram för parlamentet och rådet. På grundval av bedömningen tänker kommissionen överväga lagstiftning, om det behövs för att säkerställa lika villkor för alla företag på den inre marknaden.

Om jag godkänns ska jag samarbeta med verkställande vice ordföranden med ansvar för en ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning för att förverkliga våra ambitioner om lika villkor för alla företag på den inre marknaden.

Fråga från budgetutskottet

16. I sina politiska riktlinjer efterlyser den tillträdande ordföranden inrättandet av en europeisk konkurrenskraftsfond som ska investera i strategisk teknik (från AI till rymden, ren teknik och bioteknik) och i viktiga projekt av gemensamt intresse och som också kommer att mobilisera och minska riskerna med privata investeringar i våra gemensamma mål.

En sådan fond kommer att omfatta ett brett spektrum av befintliga politiska prioriteringar.

Kan du berätta om bakgrunden till att man valt denna strategi och utveckla din vision för att genomföra den och hur den kommer att driva på den gröna och den digitala omställningen, med särskilt fokus på den politik och de befintliga program som skulle passa in i en sådan fond, graden av harmonisering av dessa program, uppdelningen mellan återbetalningspliktigt och icke återbetalningspliktigt stöd som fonden kommer att tillhandahålla och de skyddsåtgärder som införts för att säkerställa att parlamentet involveras på samma villkor som rådet i beslutsprocessen, programgenomförandet och övervakningen av genomförandet av fonden?

Europa har alltid varit en världsdel som är känd för sin innovativa styrka och blomstrande industri som kan tävla på världsmarknaderna. Men denna styrka sätts nu på prov. I dag verkar EU:s företag i en turbulent omvärld med mer orättvis konkurrens, högre energipriser, kompetens- och arbetskraftsbrist och svårigheter att få tillgång till nödvändigt kapital. Vi står inför ett avgörande ögonblick för industrin och forskarna i EU. Vårt teknikledarskap, vår förmåga att reagera på industriella utmaningar, påskynda omställningen och aktivt ta vara på nya möjligheter står på spel.

Mot denna bakgrund är mitt mål, om jag godkänns som verkställande vice ordförande, att skapa förutsättningar för de investeringar som krävs för att stärka innovationspotentialen och framgångsrikt genomföra den gröna och den digitala omställningen. Som nämns i Ursula von der Leyens politiska riktlinjer och i enlighet med vår ambition att bli en investeringskommission ska Europeiska konkurrenskraftsfonden vara vårt verktyg för investeringar i strategisk teknik, som samverkar med andra verktyg och annan politik.

EU:s konkurrenskraft och dess ställning i kapplöpningen mot en ren och digital bioekonomi är beroende av att en ny era av uppfinningar och nyskapande inleds. Därför behöver forskning, innovation, naturvetenskap och teknik ställas i centrum för ekonomin. För att nå detta mål måste våra verktyg vara ändamålsenliga.

I dag är dock EU:s pengar, bland annat för konkurrenskraft, för utspridda över för många program, varav många finansierar samma saker men med olika krav, vilket gör det svårt att kombinera finansieringen effektivt.

Jag är fast övertygad om att EU:s utgifter behöver fokuseras på våra prioriteringar. Om jag godkänns blir utvecklingen av den nya Europeiska konkurrenskraftsfonden en av mina huvudprioriteringar, i nära samarbete med andra kommissionärer, särskilt kommissionären med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning och verkställande vice ordföranden med ansvar för en ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning. Hur Europeiska konkurrenskraftsfonden ska utformas är ännu inte helt fastställt. De här principerna är vägledande:

1. Strategiskt fokus. Europeiska konkurrenskraftsfonden ska investera i europeiska kollektiva nyttigheter. Strategisk teknik är det viktiga – bland annat artificiell intelligens, rymdteknik, ren teknik och bioteknik – så att den utvecklas och tillverkas i EU. Morgondagens rena och toppmoderna teknikindustri måste skapas i EU. Konkurrenskraftsfonden bör stödja forskning, innovation, uppstarts företag, expanderande företag och viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse. Vår forsknings- och innovationspolitik måste dra åt samma håll som industripolitiken. Och vi behöver investera strategiskt för att maximera vår genomslagskraft.
2. Flexibilitet. Konkurrenskraftsfonden ska investera där EU:s åtgärder behövs mest och med den mest verkningsfulla och flexibla verktygslådan. Fonden ska också garantera att vi använder styrkan i vår budget för att mobilisera och minska riskerna med privata investeringar i våra gemensamma mål.
3. Enkelhet och snabbhet. Det bör vara enkelt och snabbt för potentiella sökande att få EU-medel. Reglerna och förfarandena för tillgång till EU-medel behöver massiva förenklingar. Vi behöver färre program. Tillgång till information, snabbare handläggning och kontinuerliga förbättringar som bygger på återkoppling från berörda parter är avgörande för att bättre stödja vår industri och våra forskare i praktiken.

Vi måste få ut den europeiska innovationen på marknaderna och underlätta expansion i EU. Konkurrenskraftsfonden ska bli vårt verktyg för att genomföra detta. Den bör följa med de europeiska företagen under hela investeringsresan: från idé till saluföring, från forskning till produktion, från labb till fabrik. Så att våra företag får det stöd de behöver för att växa och frodas på den inre marknaden och på världsmarknaden.

Fonden ska också bli en del av vår finansiering av den aktuella geopolitiken genom att stärka våra värdekedjor och åtgärda våra beroendeförhållanden.

Kommissionen tänker utveckla ett nytt samordningsverktyg för konkurrenskraft som ska fungera tillsammans med den här nya fonden. Verktyget bör omsätta EU-omfattande konkurrenskraftsmål i samordnad nationell politik och trygga offentlig och privat finansiering för alla strategiska prioriteringar.

Som före detta parlamentsledamot vet jag att Europaparlamentet är en övertygad förespråkare för en ambitiös EU-budget som tjänar våra politiska prioriteringar. Jag tänker därför samarbeta med parlamentet för att utveckla och sätta in Europeiska konkurrenskraftsfonden i en anda av öppenhet, insyn, ömsesidigt förtroende och ständig dialog

med regelbundet informationsutbyte. Ni kan räkna med min beslutsamhet när det gäller att se till att parlamentet deltar på samma villkor som rådet, i egenskap av medlagstiftare och budgetmyndighet.

Fråga från utskottet för sysselsättning och sociala frågor

17. Som verkställande vice ordförande med ansvar för välbefinnande och industriell strategi kommer du att ansvara för översynen av direktivet om offentlig upphandling. Direktivet kan spela en avgörande roll för främjandet av höga arbetsnormer. Arbetsmarknadens parter på EU-nivå är mycket tydliga när det gäller behovet av att ge de europeiska arbetstagarna ökat skydd genom detta direktiv.

Hur kommer du att se till att de sociala aspekterna av EU:s lagstiftning om offentlig upphandling stärks, särskilt när det gäller sociala tilldelningskriterier i offentliga kontrakt, med tanke på följande: att begränsa underleverantörskedjorna och reglera arbetsförmedlarnas roll, att säkerställa respekten för arbetstagarnas rättigheter och tillämpningen av kollektivavtal, att förbättra sysselsättningsmöjligheterna för personer med funktionsnedsättning och arbetstagare med stödbehov, att se till att leverantörer av sociala tjänster utan vinstsyfte/inom den sociala ekonomin inte utesluts från offentliga kontrakt?

Som europé är jag stolt över våra höga arbetsnormer och är fast besluten att stärka dem. Dessa normer är avgörande för att främja sund konkurrens och undvika en tävling i att vara bäst på att vara sämst när det gäller kvaliteten på de jobb vi skapar. Jag är fast övertygad om att den offentliga upphandlingen i EU har stor betydelse för att främja de här normerna.

Enligt direktiven om offentlig upphandling från 2014 är det redan nu så att sociala och arbetsrättsliga skyldigheter ska vara uppfyllda när offentliga kontrakt utförs, inbegripet skyldigheter som baseras på kollektivavtal. Direktiven erbjuder också processuella verktyg för offentliga upphandlare för att genomdriva detta under hela upphandlingsprocessen. Reglerna låter dessutom offentliga upphandlare erbjuda möjligheter för ideella organisationer och företag i den sociala ekonomin, och för arbetsgivare att anställa missgynnade arbetstagare eller personer med funktionsnedsättning.

Men mer kan göras: Översynen av direktiven om offentlig upphandling, som tas upp i svaret på fråga 14, är ett värdefullt tillfälle att ingående utvärdera av reglerna, så att vi kan hitta ytterligare åtgärder för att främja användningen av sociala klausuler och stärka det sociala ansvarstagandet och hållbarheten vid upphandling. De lokala myndigheterna, som är de främsta användarna av offentlig upphandling och samtidigt vet mest om den lokala sysselsättningen, har i likhet med arbetsmarknadens parter en viktig roll att spela i processen. Om jag godkänns som verkställande vice ordförande ska jag se till att de är ordentligt delaktiga i processen så att de kan bidra till översynen.

Om jag får ert förtroende tänker jag dessutom ytterligare främja användningen av vägledning, stöd till kapacitetsuppbyggnad och skräddarsydd utbildning för både offentliga upphandlare och enheter i den sociala ekonomin i medlemsstaterna. Jag stöder kommissionens pågående insatser för att undersöka kommissionens egna användning av sociala klausuler.

Dessutom är jag övertygad om att andra mål som förenkling och resiliens också får positiva sociala effekter: resiliens stöder jobb i EU och förenkling förbättrar tillträdet för små och medelstora företag och företag i den sociala ekonomin, vilket återigen skapar jobb lokalt. Våra komplexa regler hindrar ofta små enheter från att delta i offentlig upphandling. Genom förenkling och kapacitetsuppbyggnad vill jag att de ska kunna ta vara på den potential som offentlig upphandling kan erbjuda dem.

Om jag godkänns tänker jag under förberedelserna av översynen att ha ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap för att fundera på hur reglerna kan förbättras, främja social dialog och starka arbetsnormer, förbättra sysselsättningsmöjligheterna för personer med funktionsnedsättning och bidra till den sociala ekonomin och ett mer inkluderande samhälle.

Nära samordning kommer att behövas eftersom jag anser att översynen av direktiven om offentlig upphandling endast kan ge önskad effekt om den kompletteras med åtgärder i den nya färdplanen för arbetstillfällen av hög kvalitet och den nya pakten för den europeiska arbetsmarknadsdialogen.

18. Immateriell egendom utan upphovsrätt

I din uppdragsbeskrivning är ett av dina insatsområden att se till att vår politik för immateriella rättigheter fortsätter att belöna innovation och kreativitet och stärka efterlevnaden av de nuvarande reglerna.

Kommissionens handlingsplan för immateriella rättigheter från 2020 syftade till att göra det möjligt för den europeiska kreativa och innovativa industrin att förbli en global ledare och påskynda Europas gröna och digitala omställning. Denna handlingsplan för immateriella rättigheter ledde särskilt till att skyddet av immateriella rättigheter stärktes genom antagandet av förordningen om skydd av geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter och genom den översyn av den 20 år gamla formgivningslagstiftningen som anpassar den till den digitala tidsåldern. Patentpaketet – där Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen och som kommer att förhandlas fram under denna mandatperiod – syftar till att föreslå nya regler för att hjälpa företag, särskilt små och medelstora företag, att dra största möjliga nytta av sina uppfinningar och verk och stöder EU:s konkurrenskraft och tekniska suveränitet, särskilt när det gäller att se till att viktiga patentskyddade produkter kan göras tillgängliga i kristider. Bland patentpaketets delar verkar det finnas en som orsakar särskilda svårigheter i rådet (ärendet om standardessentiella patent), trots den senaste tidens tendenser som tyder på att EU förlorar marknadsandelar jämfört med asiatiska och amerikanska ekonomiska aktörer. Handlingsplanen för immateriella rättigheter ledde också till antagandet av EU:s verktygslåda mot varumärkesförfälskning, som ”syftar till att främja samarbete mellan rättsinnehavare, tjänsteleverantörer och brottsbekämpande myndigheter, samtidigt som man uppmuntrar till bästa praxis och användning av moderna verktyg och tekniker”. Immateriella rättigheter är en viktig drivkraft för ekonomisk tillväxt eftersom immateriella tillgångar spelar en allt större roll i den globala innovationskapplöpningen. Såsom understryks i Draghi-rapporten verkar det dock som om EU-företag, särskilt små och medelstora företag, känner sig avskräckta från att skydda sina immateriella tillgångar, särskilt på grund av de komplexa, kostsamma och långdragna förfaranden som krävs för att lämna in ansökningar om immateriell äganderätt. Denna situation skulle hindra företag från att konkurrera globalt och dra nytta av den inre marknaden. Dessutom kan utvecklingen av AI-teknik eller den oetiska användningen av viss teknik, såsom användningen av mörka mönster, innebära nya utmaningar för ramen för immateriella rättigheter som fortfarande inte har åtgärdats och som kan ha potentiella följder för innovation, kreativitet och EU:s konkurrenskraft, särskilt när det gäller generativ AI och dess förhållande till patent, men även varumärken, företagshemligheter och frågan om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter. Dessutom genomför kommissionen för närvarande en regelbunden översyn av EU:s varumärkeslagstiftning. När det gäller företagshemligheter, särskilt för små och medelstora företag, krävs ytterligare insatser för att främja medvetenheten om och bekämpa stöld av företagshemligheter inom global teknisk innovation.

Med tanke på dessa utmaningar, vilka åtgärder skulle du vidta för att se till att alla nuvarande immaterialrättsliga regler tillämpas korrekt och kommer du att lägga fram nya initiativ, till exempel på området för företagshemligheter eller varumärken, för att se till att EU:s ram fortfarande är ändamålsenlig för att belöna innovation och kreativitet i den digitala tidsåldern och för att stödja EU:s långsiktiga tillväxt och konkurrenskraft, samtidigt som man ökar ansträngningarna för att underlätta förhandlingarna om förslag som förts över från föregående valperiod?

Immateriella tillgångar utgör en betydande del av företagets resurser och är ett av de starkaste incitamenten att investera i ett företag. Exempelvis är det tio gånger mer sannolikt att uppstarts företag som använder patent och varumärken får riskkapitalfinansiering. Immateriella rättigheter är därför något mycket viktigt för konkurrenskraften.

EU:s patentregler är dock fortfarande fragmenterade. Om jag godkänns tänker jag först och främst fokusera på att ta itu med splittringen genom att verka för att fler än de nuvarande 18 medlemsstaterna ansluter sig till det enhetliga patentsystemet, för att minska kostnaderna, öka rättssäkerheten och dra nytta av den enhetliga patentdomstolens samlade behörighet, och jag räknar med att Europeiska patentverket fortsätter att utfärda enhetliga patent.

Därför vill jag genomföra patentpaketet, med utgångspunkt i Europaparlamentets stöd för alla de tre delarna i det, varav två skulle ge EU:s immaterialrättsmyndighet nya uppgifter. Jag avser att ha ett nära samarbete med medlemsstaterna för att färdigställa de här reformerna, för att åtgärda de mest akuta utmaningarna för EU:s patentregelverk och bygga vidare på och stärka det enhetliga patentsystemet.

Förslagen till förordningar om tilläggsskydd syftar till att minska den administrativa bördan och garantera enhetlighet för läkemedelsindustrin och den agrokemiska industrin, särskilt för små och medelstora företag, och befästa det enhetliga patentsystemet. Förslaget till förordning om tvångslicensiering, som håller på att nå skedet

med trepartsförhandlingar, ska tillgodose unionens behov av effektiva immaterialrättsliga verktyg för att reagera på kriser som påverkar värdekedjorna på hela den inre marknaden. Tillförlitliga och transparenta regler om licensiering av standardessentiella patent ska göra EU till en attraktivare investeringsdestination för licensgivare och licenstagare. Här tänker jag aktivt bidra till medlagstiftarnas arbete genom att åtgärda licensfriktioner på de marknader som är avgörande för unionens konkurrenskraft, särskilt med tanke på det sakernas internet som håller på att växa fram och förändringarna av den globala balansen när det gäller innehav av standardessentiella patent. Slutligen fastställs i EU:s bioteknikdirektiv, som antogs för mer än två decennier sedan, principerna för patentering av biotekniska uppfinningar. I takt med utvecklingen på bioteknikmarknaden måste vi se till att skyddet av immateriella rättigheter på bästa sätt bidrar till att främja EU:s biotekniksektor och beaktas som ett av inslagen i utarbetandet av EU:s nya bioteknikrättsakt.

Om jag godkänns åtar jag mig för det andra att ytterligare modernisera de immaterialrättsliga reglerna och anpassa dem till nya förhållanden på marknaderna, som artificiell intelligens (AI), och de utmaningar som de kan medföra, samtidigt som jag prioriterar allmänhetens välbefinnande och EU:s industriella mål. Både EU:s varumärkes- och formgivningssystem har nyligen moderniserats för att anpassa dem till den digitala tidsåldern och samtidigt minska den administrativa bördan, och de nya reglerna för geografiska beteckningar för hantverks- och industriprodukter har tagit vara på det underutnyttjade värde som våra hantverkare skapar. Genom att utnyttja traditionellt kunnande ska vi ta vara på immateriella rättigheter för att erkänna deras livsverk och skydda välbetalda jobb, särskilt i mindre industrialiserade regioner. Även om AI kan innebära utmaningar för centrala immaterialrättsliga begrepp, till exempel uppfinnarskap, patenterbarhet, upphovsmannaskap och intäktsfördelning, anser jag att vi bör göra en avvägning mellan att främja och underlätta innovation och samtidigt skydda rättighetshavarnas intressen. Inför framtiden måste vi se till att EU:s immaterialrättsliga system möjliggör spridning och driftsättning av AI och AI-baserade lösningar, samtidigt som vi ser till att det finns lämpliga skyddsåtgärder för att förhindra missbruk av dem. Detta gäller särskilt för patent och skydd av företagshemligheter i en tid av stordata i industrin.

För det tredje kan immaterialrätten endast stimulera investeringar och främja konkurrenskraften om den tillämpas verkningsfullt. Om jag godkänns tänker jag se till att upphovsmän och uppfinnare i EU får skälig avkastning på sina verk och innovationer, att små och medelstora företags immateriella tillgångar skyddas och att deras tillgång till finansiering underlättas. Vi måste göra det lättare för små och medelstora företag att tillämpa och genomdriva immateriella rättigheter, eftersom immateriella rättigheter i hög grad kan påverka deras förmåga att få in pengar och föra ut sina innovationer på marknaden. Små och medelstora företag löper större risk att gå i konkurs på grund av immaterialrättsintrång än storföretag. Jag tänker därför undersöka möjligheten att erbjuda en robust och skräddarsydd stödmekanism för immateriella rättigheter för små och medelstora företag, eventuellt från SMF-fonden. Under 2019 stod förfälskade produkter för nästan 6 % av all EU-import (till ett värde av 119 miljarder euro), vilket ledde till en förlust av 670 000 jobb och 15 miljarder euro i förlorade skatteintäkter. Därför är regel efterlevnad centralt för kommissionen. Av den anledningen strävar jag efter att genomföra kommissionens rekommendation om åtgärder mot varumärkesförfälskning, som innehåller åtgärder och verktyg för att bekämpa varumärkesförfälskning och stärka skyddet av immateriella rättigheter. Ett av dessa verktyg är den nyligen framlagda verktygslådan för förebyggande av cyberstöld för att bättre förbereda små och medelstora företag på de utmaningar som intrång i företagshemligheter på nätet innebär och för att motverka de negativa konsekvenserna av cyberattacker.

Slutligen kräver skyddet och exploateringen av immateriella tillgångar en sammanhållen internationell immaterialrättslig strategi. Om jag får ert förtroende avser jag att aktivt försvara EU:s intressen i internationella forum för immateriella rättigheter, bland annat Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten.